ΕΤΟΣ Β ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1907 ΑΡΙΘ 78

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΤΕ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΕ ΟΥ. ΣΩΡΣΙΛ

Η ΚΥΠΡΟΣ
ΤΗ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΑΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΥ. ΣΩΡΣΙΛΛ

1

Καλῶς ἦλθες, καλῶς ἦλθες στὴν ἀγνὴν Ἑλληνοπούλα
Ποῦ μερόνυχτα δαγκάνει τὰ δεσμά της τὰ βαρειὰ
Κι' ὅλο θέλει ν' ἀγκαλιάσῃ τὴν πανώρηα της Μανοῦλα
Καὶ γλυκὰ νὰ τὴν φιλήσῃ καὶ νὰ βρῇ παρηγοριά!

2

Τώρα ποὖλθες εἰς τὴν Κύπρον θ' ἀντιχήσῃ πέρα πέρα
Ἕνα σάλπισμα μεγάλο, μιὰ βαρύβροντη λαλιὰ
Καὶ τὸ σάλπισμα θὰ λέγῃ καθὼς κράζει νύχτα μέρα:
Ἡ Μητριὰ δὲν εἶναι Μάνα, θέλω Μάνας ἀγκαλιά!

3

Ἡ βαρύβροντη λαλιά της πέρα πέρα θὰ σαρώσῃ
Τοῦ μεγάλου Τσάμπερλαίν σας τὸν μεγάλο σαρκασμό
Ποῦ μᾶς ἔρριξε μιὰ μέρα γιὰ νὰ βρίσῃ καὶ λερώσῃ
Τὸ γαλάζιον ὄνειρό μας, τὸν λευκό μας ἐθνισμό!

4

Τώρα ποὖλθες, Τσῶρτσιλ, ρώτα μὲ τὸ ρόδινό σου στόμα
Τὸν γιαλό μας, τὰ βουνά μας, τὸν γλαυκό μας οὐρανὸ
Καὶ τοὺς κάμπους καὶ τοὺς κήπους καὶ τοὺς βράχους μας ἀκόμα
Καὶ θὰ δῇς πῶς ὅλα ξέρουν τ' ὄνειρό μας τὸ τρανό!

5

Ξέρουν πῶς τὴν Λευθεριά μας νύχτα μέρα καρτεροῦμε
Γιὰ νὰ πᾶμε 'στὴν Ἑλλάδα σὰν γοργόφτερα πουλιὰ
Καὶ μ' αὐτὴν ν' ἀγκαλιασθοῦμε καὶ γλυκὰ νὰ φιληθοῦμε
Καὶ νὰ μένωμε γιὰ πάντα 'στὴν θερμή της ἀγκαλιά!

6

Ξέρουν πῶς κι' ἂν τὰ παλάτια τῆς γῆς ὅλης μᾶς χαρίσουν
Γιὰ νὰ μὴ ποθοῦμε πλέον τὴν θερμή της ἀγκαλιά,
Τὰ περήφανά μας χείλη 'στὴν γῆν ὅλη θὰ σαλπίσουν:
Τὰ παλάτια δὲν ἀξίζουν τῆς Μητρός μας τὰ φιλιά!

7

Ξέρουν πῶς κι' αὐτὰ τὰ ράκη τῆς Μανούλας μας ζεσταίνουν
Πιὸ καλὰ κι' ἀπ' ταῖς πορφύραις καὶ τῆς πιὸ καλῆς Μητριᾶς,
Ναί! τὰ ξέρουν ὅλα, Τσῶρτσιλ, γιατὶ τέτοια λόγια βγαίνουν
Ἀπ' τὸ στόμα καὶ τὰ σπλάγνα τοῦ νησιοῦ τῆς ὠμορφιᾶς!

8

Κύτταξε τὸν Ὄλυμπό μας πῶς ψηλώνει τὴν κορφή του
Γιὰ νὰ σμίξῃ τ' ἄσπρα χιόνια μὲ τὸν θόλο τὸν γλαυκὸ
Καὶ γλυκὰ νὰ σοῦ θυμίσῃ μὲ τὴν δίχρωμη μορφή του
Τὸ μεγάλο λάβαρό μας τὸ γαλάζιο καὶ λευκό!

9

Κύττα καὶ τὴν θάλασσά μας τὴν ἀφροστεφανωμένη
Πῶς τὰ κύματά της σμίγει μὲ τὸν ἄσπρο της ἀφρὸ
Γιὰ νὰ σοῦ ὁρκῇ κι' ἐκείνη σὰν μιὰ κόρη ξακουσμένη
Ποῦχει Μάνα τὴν Ἑλλάδα καὶ Πατέρα τὸν Σταυρό!

10

Ἄχ! μὰ πότε καὶ 'στὴν Κύπρο γελαστὴ θὰ κυματίσῃ
Τῆς Μητρός μας ἡ Σημαία ποῦ σκορπᾷ παρηγοριά,
Κι' ἀπ' τὰ κύματά της πότε 'στὰ βουνά μας θὰ πηδήσῃ,
Λευκὴ σὰν τὴν Ἀφροδίτη κι' ἡ γλυκειά μας Λευθεριά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΟΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ
ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΟΘΩΝ
ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Τὸ πρῶτον Κογκρέσσον τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπαναστάσεως τῇ 13 Ἰανουαρίου 1877 ἐπεψήφισε τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν διὰ τῆς ἑπομένης προκηρύξεως:

«Ὅταν ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἀνθρωπίνων συμβεβηκότων καθίσταται ἐπάναγκες εἰς τινα λαὸν νὰ διαρρήξῃ τοὺς πολιτικοὺς δεσμοὺς οἵτινες συνέδεσαν αὐτὸν μετ' ἄλλου καὶ ν' ἀναλάβῃ μεταξὺ τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου, κεχωρισμένην καὶ ἴσην θέσιν, ἣν τῆς φύσεως οἱ νόμοι καὶ τῆς φύσεως ὁ Θεὸς παρέχουσιν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ, ὁ προσήκων σεβασμὸς πρὸς τὰς γνώμας τῆς ἀνθρωπότητος ἀπαιτεῖ ὅπως διακηρύξῃ τὰ αἴτια, ἅτινα ὥθησαν αὐτὸν εἰς τὸν χωρισμόν.

«Τὰς ἀληθείας ταύτας θεωροῦμεν αὐτοδήλους ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐπλάσθησαν ἴσοι ὅτι εἶναι πεπροικισμένοι παρὰ τοῦ Πλάστου αὐτῶν διά τινων ἀναπαλλοτριώτων δικαιωμάτων ἐν οἷς εἶναι ἡ ζωή, ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς εὐημερίας. Ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τούτων ἱδρύνται κυβερνήσεις, ὧν ἡ ἐξουσία ἀπορρέει ἐκ τῆς συναινέσεως τῶν ὑπηκόων· ὅτι ὁσάκις ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον κυβέρνησις τις ἀποβαίνῃ καταστρεπτικὴ τῶν σκοπῶν τούτων, ἔχει δικαίωμα ὁ λαὸς νὰ μεταβάλλῃ ἢ καταλύῃ αὐτὴν καὶ νὰ ἱδρύσῃ νέαν, θεμελιουμένην ἐπὶ τοιούτων ἀρχῶν καὶ διοργανοῦσαν τὰς ἐξουσίας αὐτῆς ὑπὸ τοιαύτην μορφήν, οἵα ἤθελε φανῇ εἰς αὐτὴν πρόσφορος ὅπως συντελέσῃ εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν. Ἡ σύνεσις, βεβαίως, θὰ ὑπαγορεύσῃ ὅτι κυβερνήσεις ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἐγκαθιδρυμέναι δὲν πρέπει, νὰ μεταβάλλωνται δι' ἐλαφρὰς καὶ παροδικὰς αἰτίας καὶ συνεπῶς ἡ κοινὴ πεῖρα ἔδειξεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι προαιροῦνται νὰ ὑπομένωσι μᾶλλον, ἐφόσον τὰ κακὰ εἶναι ὑποφερτὰ ἢ νὰ ἐξεγείρωνται ὅπως καταλύσωσι τοὺς πολιτειακοὺς τύπους μεθ' ὧν εἶναι ἐξοικειωμένοι. Ἀλλ' ὅταν διαπράττηται μακρὰ σειρὰ καταχρήσεων καὶ ἁρπαγῶν ἐπιδιωκουσῶν σταθερῶς τὸν αὐτὸν σκοπόν, τοῦτο ἐμφαίνῃ πρόθεσιν ὅπως ὑπαγάγῃ αὐτοὺς ὑπὸ δεσποτισμὸν ἀπόλυτον, καὶ εἶναι δικαίωμα, εἶναι καθῆκον αὐτῶν ν' ἀποκρούσωσι τοιαύτην κυβέρνησιν, καὶ προνοήσωσι περὶ νέων φρουρῶν τῆς ἀσφαλείας των ἐν τῷ μέλλοντι. Τοιαύτη ἐγένετο ἡ ὑπομενετικὴ ἐγκαρτέρησις τῶν ἀποικιῶν τούτων καὶ τοιαύτη ὑπάρχει νῦν ἀνάγκη βιάζουσα αὐτὰς νὰ μεταβάλωσι τὰ πρότερα κυβερνητικὰ συστήματα.

Ἡ προκήρυξις αὕτη τῶν βρεττανικῶν ἀποικιῶν κατὰ τῆς μητροπόλεως αὐτῶν ὑπεστηρίχθη διὰ τῶν ὀπλων ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα ἔτη δημιουργήσασα αἱματηρὸν καὶ μακρὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐν τῇ ἀγγλοσαξωνικῇ φυλῇ ἥτις ἔλιξεν εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τῆς θαυμαστῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἡνωμ. Πολιτεῖαι. Ἐν τῇ διακηρύξει ταύτῃ καταγράφονται πάντα τὰ αἴτια ἅτινα ὥθησαν τοὺς ἀγγλοσάξωνας τῆς Ἀμερικῆς ν' ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀποτελέσωσιν ἀνεξαρτήτους καὶ ἡνωμένας δημοκρατίας ἐπὶ ἴσοις δικαίοις.

Αἱ ἀφορμαὶ καὶ αἰτίαι τῆς ἀμερικανικῆς ἐπαναστάσεως ὑπάρχουσιν ἐν πολλοῖς καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ θὰ ἦσαν ἐξίσου βαρέως καὶ ἀλγεινῶς αἰσθητὰι ἂν μὴ ἡ βρεττανικὴ διεδέχετο διοίκησιν τουρκικήν. Ἡ τουρκικὴ διοίκησις ἀπέβη παραδειγματικῶς τυραννικὴ καὶ ἀφόρητος, καὶ οὐδεμίαν δυναμένη νὰ ὑποστῇ σύγκρισιν πρὸς οἱανδήποτε σύγχρονον τυραννίαν. Τὴν τυραννίαν ταύτην ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας ὑπομείνας ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἔπαυσε διαμαρτυρόμενος καὶ ἐνόπλως ἀγωνιζόμενος κατ' αὐτῆς ἀλλ' ἀφειμένος εἰς τὰς ἰδίας ἀσθενεῖς δυνάμεις του καὶ ἐγκαταλελειμένος παρὰ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου δὲν ἠδυνήθη ἔτι ν' ἀπαλλαγῇ ταύτης ὁλοσχερῶς, διὰ τοῦτο ἡ Ἑλληνικωτάτη Κύπρος μετ' ἐξάλλου χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐχαιρέτισε τὴν βρεττανικὴν κατοχὴν χρηστοτάτων μεστωθεῖσα ἐλπίδων ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς βρεττανικῆς σημαίας.

Εἰς τὴν μεταπολίτευσιν ταύτην οἱ Κύπριοι Ἕλληνες ἀπέβλεψαν ὡς εἰς θαυμαστὸν ἔργον τῆς θείας Προνοίας δυσωπηθείσης ὑπὸ τῶν μακρῶν καὶ ἀνεκλαλήτων μαρτυρίων αὐτῶν καὶ εὐδοκήσασαν ν' ἀνατείλῃ ἐπ' αὐτὴν τὸν ποθεινότατον ἥλιον τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν αὐτῶν χρόνων ἡ Κύπρος κατῳκήθη τὸ πρῶτον καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι σήμερον οἰκουμένη ὑφ' Ἑλλήνων, ὡς μαρτυροῦσι πᾶσα σπιθαμὴ κυπριακῆς γῆς ἀνασκαπτομένης, ἡ σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἱστορία τριάκοντα αἰώνων καὶ ἡ βομβοῦσα σήμερον περὶ τὰ ὦτα τῆς Α. Ἐντιμότητος ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀφ' ἧς ἐπάτησε τὸ Κυπριακὸν ἔδαφος. Τοσοῦτον ἀρρήκτως ὑπάρχει συνδεδεμένος ὁ λαὸς οὗτος μετὰ τῆς πατρίου γῆς, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαρρήξωσι τοὺς ἀδαμαντίνους δεσμοὺς τούτους ὁ σίδηρος καὶ τὸ πῦρ ἀλλεπαλλήλων καὶ τρομερῶν ἐπιδρομέων ἔκ τε τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἑσπερίας ἔτι Εὐρώπης.

Μοναδικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ φαινόμενον παρέχει ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καθόλου καὶ ἡ Ἑλληνικωτάτη αὕτη νῆσος ἰδίᾳ, αὐτούσιος καὶ ἀναλλοίωτος ἐπιζήσασα εἰς ἅπαντας τοὺς βαρβαρικοὺς κατακλυσμοὺς οὐδ' ἓν βῆμα ἐκτοπισθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ὅπερ ἐν ἀρχῇ κατῴκησε καὶ ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα μέχρι σήμερον ὁ ἀναμφισβήτητος κύριος καὶ κάτοχος αὐτῆς. Μετεσχηματίσθη ἡ ἐπιφάνεια τῆς Κυπριακῆς γῆς, τὰ ὄρη ταύτης ἐταπεινώθησαν, αἱ ἀκταὶ μετεσχηματίσθησαν διὰ τῶν αἰώνων, τὰ ἴχνη τῶν ἀλλεπαλλήλων ξένων κατακτητῶν εἶναι μόνον ἐρείπια, καὶ μόνος ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἐν αὐτῇ παραμένει ὄρθιος, θαρραλέος μηδέποτε τὰς ἐθνικάς του ἐλπίδας ἀποβαλὼν καὶ διὰ τῆς θείας λαλιᾶς του βροντοφωνεῖ εἰς τὰ ὦτα τοῦ εὐγενοῦς ἀντιπροσώπου τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως τοὺς προαιωνίους καὶ ἀκοιμήτους πόθους του.

Νόμος τῶν ὑλικῶν δυνάμεων εἶναι ὅπως συντρίβηται καὶ ἐξαφανίζηται ὁ ἀσθενέστερος ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου, ἀλλ' ὑπὲρ τὴν ὕλην καὶ τοὺς διέποντας αὐτὴν νόμους ὑπάρχει κραταιὰ καὶ ἀνίκητος τοῦ πνεύματος ἡ δύναμις, καὶ τὸ ἑλληνικὸν διὰ ταύτης κατίσχυσε πάσης ἀντιξόου δυνάμεως καὶ ἐπέζησεν ἀθάμαστον. Τὸ πνεῦμα τοῦτο ὡς ἱερὸν καὶ ἀκοίμητον πῦρ ἐθέρμανε καὶ θερμαίνει ἔτι, ἐζωογόνησε καὶ ζωογονεῖ τοὺς πρώτους κατοίκους καὶ κυρίους τῆς νήσους ταύτης, οἵτινες διὰ τούτου ἀνεδείχθησαν οἱ πρῶτοι δημιουργοὶ καὶ πρόδρομοι τοῦ μεγίστου γεγονότος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις ἀπετέλεσεν ἰσχυρότατον καὶ ἀνεξάντλητον φύραμα τῆς διηνεκοῦς ἀναζωπυρώσεως καὶ ἐπιτάσεως πάσης μετ' αὐτὸν πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος.

Τῆς *Πατρίδος* καὶ τῆς *Ἐλευθερίας* τὰ τρισάγια ὀνόματα ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἤρθρωσε πρώτη καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀνέδειξεν ἀθανάτους θεάς, εἰς ὧν τοὺς βωμοὺς πρώτη ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ προσήνεγκε τὰς μεγίστας θυσίας καὶ ἐλάτρευσαν καὶ λατρεύουσιν αὐτοὺς ἔκτοτε ἅπαντες οἱ πεπολιτισμένοι λαοί, ἐξαιρέτως δὲ τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον βρεττανικὸν ἔθνος. Ἐβεβήλωσαν, ἐσύλησαν καὶ ἠρείπωσαν τοὺς ναοὺς τούτων βάρβαροι λαοί, καὶ ὅσοι τούτων ἐγένοντο ἀπρόσιτοι καὶ ἀκοινώνητοι τῆς εὐεργετικῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν ἐξηφανίσθησαν, οἱ ὑποκύψαντες δὲ εἰς αὐτὰς ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐκραταιώθησαν.

Τῇ βοηθείᾳ τούτων ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν, καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς μετ' αὐτοῦ, ἠδυνήθη νὰ περισωθῇ μέχρι σήμερον καὶ ἀναδειχθῇ ἐν τέλει νικητὴς πάντων τῶν ἐπιδρομέων καὶ κατακτητῶν. Νίκαι ἀσφαλεῖς καὶ διαρκεῖς δὲν εἶναι αἱ αἱρόμεναι διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἐν τῷ πεδίῳ αἱματηρῶν μαχῶν, διότι, ἂν οὕτως εἶχε, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θὰ ἐκάλυπτεν ἡ ἀγριωτέρα βαρβαρότης· αἱ ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ νίκαι μόναι παραμένουσι διαρκεῖς καὶ ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῶν εὐεργετικαὶ

καὶ σωτήριαι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πᾶσαν. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐπιζήσας ὅλων τῶν κατακτήσεων καὶ καταστροφῶν τῆς πατρίδος ὑπὸ βαρβάρων λαῶν ἀνεδείχθη ὁ ἀληθὴς νικητὴς πάντων καὶ νόμιμος κύριος τῆς πατρίου του γῆς.

Τοιαύτην ἔχομεν συνείδησιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων ἡμῶν ἐπὶ τῆς νήσου ἣν σκέπει σήμερον ἡ Βρεττανικὴ σημαία, πρὸς ἣν ἀναβλέποντες παρηγορούμεθα ἀτενίζοντες ἐν αὐτῇ τὸν τριπλοῦν ἰσταυρὸν, θεῖον καὶ ἱερὸν σύμβολον τῆς ἑνότητος, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος ἐν τῇ ἀνθρωπότητι. Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ διακηρύττομεν τὰ δικαιώματα ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ ἐλευθερίας πεποιθότες ὅτι ἡ φωνὴ ἡμῶν, θὰ ἠχήσῃ εἰς ὦτα εὐήκοα, εἰθισμένα εἰς ἁρμονίας ὑψηλὰς τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας καὶ τῆς φλογερᾶς φιλοπατρίας.

Πάροικοι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ὑπάρχουσι Μωαμεθανοὶ τὸ θρήσκευμα οὐ μόνον κατ' ἀριθμὸν ἀπολύτως ἐλαττούμενοι ἀλλὰ καὶ περὶ πάντα τἄλλα ὑστεροῦντες καὶ οὐδὲν ἱστορικὸν ἢ ἐθνολογικὸν δικαίωμα ἔχοντες ἐπ' αὐτῆς εἰμὴ τὴν διὰ μαχαίρας κατάκτησιν εἰς χρόνους ἀγρίας βαρβαρότητος. Τοὺς ἐπήλυδας τούτους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος θὰ ἔβλεπε μετέχοντας τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν θείων δώρων τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ὑπὸ τὴν γαλανόλευκον σημαίαν τοῦ σταυροῦ. Ἡ διὰ μακρῶν καὶ αἱματηροτάτων ἀγώνων ἐλευθερωθεῖσα Ἑλλὰς παρέσχε καὶ παρέχει ἀμέριστον τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς περιλιπομένους ἐν τῇ χώρᾳ μωαμεθανοὺς, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν Ἠπείρῳ ἀπολαύουσιν αἱ Μουσουλμανικαὶ κοινότητες ἀπολύτου ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, ἐν Κρήτῃ δὲ μυριάδες Μουσουλμάνων βιοῦσιν ἐλευθέρως καὶ ἀπολαύουσι πανταχοῦ ἴσων δικαιωμάτων πρὸς τὴν μεγάλην πλειονότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐν Κύπρῳ ἀγαθαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γενόμεναι αἱ σχέσεις τῶν δύο στοιχείων θ' ἀποδῶσιν ἀδελφικαὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Τῶν ἱερῶν ἐθνικῶν πόθων του τὴν ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν ἀνέθηκεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου εἰς τὴν γενναιοφροσύνην τοῦ μεγαθύμου βρεττανικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἐνδόξου Ἄνακτος Ἐδουάρδου Ζ' ἐν ᾧ ζῇ ὁ Θεός! Ἵνα γένηται ὁ λαὸς οὗτος ἄξιος τῆς μεγαλόφρονος καὶ εὐγενοῦς ἀπροδόσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα γινώσκει ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ὅπλων δι' ὧν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπεσπάσθησαν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἀρετῶν τῆς διηνεκοῦς καὶ τελείας ἀναπτύξεως.

Τῶν Τιτάνων ὁ Τυφὼν μόνος ἐγένετο ἀναίσθητος εἰς τὰ θέλγητρα τῆς μουσικῆς ἁρμονίας, ἀλλὰ τὸν Πλούτωνα ἐξεσώπησεν ὁ Ὀρφεὺς διὰ τῆς θεσπεσίας μελῳδίας τῆς λύρας του ὅπως ἀναλάβῃ τὴν Εὐριδίκην. Μετὰ λύρας τοιαύτης ὁ λαὸς οὗτος ᾄδων τὰ ἀπερίγραπτα δίκαιά του καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐθνικῶν ἀρετῶν του τοῦ πέποιθεν ὅτι εὐχερέστερον θὰ δυσωπήσῃ τὸν βρεττανικὸν λέοντα ἵνα ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν Κύπρον νὰ πετάξῃ εἰς τὰς θερμὰς ἀγκάλας τῆς μεγάλης Μητρός της.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΝ
Κον ΟΥ. ΤΣΕΡΤΣΙΛΛ

Ἐντιμότατε,

Κατ' ἐντολὴν καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τοῦ ἀποτελοῦντος τὰ 4)5 τοῦ ὅλου τῆς νήσου πληθυσμοῦ, οἱ ὑποφαινόμενοι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως ἐκδηλώσωμεν τὴν ἀμέριστον χαρὰν αὐτοῦ καὶ ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῆς Ὑμετέρας Ἐντιμότητος εἰς τὴν χώραν ταύτην καὶ θερμότατον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπευθύνωμεν χαιρετισμόν.

Ἡ παρουσία τῆς Ὑμ. Ἐντιμότητος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν εἶναι ἰσχυρὸν δεῖγμα τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον διαπνέει ὑμᾶς καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἀμεσώτερον ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ἡμῶν εὐθυκρισίᾳ λάβητε γνῶσιν τῶν διαφόρων πόθων, ἀναγκῶν καὶ παραπόνων τῶν ὑπὸ τὸ ἔνδοξον σκῆπτρον καὶ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ Ζ' διατελούντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων, καλακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐξέχουσαν κατέχομεν θέσιν, λόγῳ καταγωγῆς, ἱστορίας, παραδόσεων καὶ γλώσσης.

Διὰ τοῦτο λίαν δικαίως εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ὑμ. Ἐντιμότητος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὁ Κυπριακὸς λαὸς δὲν δύναται ἢ νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν σημασίαν καὶ ν' ἀναμνησθῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὐαρέστου γεγονότος τὸ ὁποῖον κατέλαβεν ἀθάνατον θέσιν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ· ἐννοοῦμεν τὸ μέγα δι' ἡμᾶς ἐθνικὸν γεγονὸς τῆς εἰς τὴν ἀδελφὴν Ἑπτάνησον ἐπισκέψεως τοῦ Μεγάλου Γλάδστωνος, τοῦ ὁποίου τὰς ἀρχὰς γνησίως ἐκπροσωπεῖτε ἐν τῇ σημερινῇ διακυβερνήσει τῆς Μ. Βρεττανίας. Ὡς ὁ μέγας ἐκεῖνος πολιτευτὴς ὑπῆρξεν ὁ προαγγελεὺς τῆς μετὰ τῆς μητρὸς πόθητῆς ἑνώσεως τῆς ἀδελφῆς Ἑπτανήσου οὕτω καὶ ἡμεῖς ὡς εἰς τοιοῦτον ἀπὸ πολλοῦ ἀναμενομένου προσφιλῆ προάγγελον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς τὸ προσωπον τῆς Ὑ. Ἐντιμότητος, ἥτις ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἐδάφους ἀποβιβάσεως δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἀντελήφθη βεβαίως τὸν ἰσχυρὸν καὶ διακαῆ πόθον, ὁ ὁποῖος φλογίζων τὰ στήθη παντὸς Κυπρίου, ὠθεῖ αὐτὸν ἀπ' αἰώνων σταθερῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς· μακραίων καὶ στυγερὰ δουλεία, πιέσεις καὶ δοκιμασίαι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀναστείλωσί ποτε τὴν ἀκατάσχετον ὁρμὴν τοῦ πόθου τούτου, ἡ ὁποία ὀγκουμένη ὁλονέν ἀπετέλεσεν ἐν ἡμέραις θυελλῆς τὴν ἄγκυραν τὸν πυξίδα τῆς ὅλης σταδιοδρομίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν παντοτε προσηλωμένον μετ' εὐλαβείας ἱερᾶς εἰς τὰ μεγαλα αὐτοῦ ἐθνικὰ ἰδανικά.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΟΘΟΙ.

Ἡ Κύπρος, Ἐντιμότατε, καθόσον ἐδείξαν καὶ τὰ φῶτα τῆς νεωτάτης ἀρχαιολογικῆς ἐρεύνης, κατῳκήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Ἑλλήνων, ἀλλεπαλλήλοι δὲ ἐποικισμοὶ ἀνένεουν τοὺς ἐθνικοὺς δεσμοὺς καὶ ἐπερρώνυον τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα διὰ τῶν αἰώνων, διατηρούμενον πάντοτε ἀκμαῖον καὶ ἐκδηλούμενον ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ εἴτε ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἐν ταῖς τέχναις εἴτε ἐν τοῖς ἀγῶσι κα τοῖς μαρτυρίοις ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς κοινῆς προόδου τῆς τε ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὴν ἔνδοξον καταγωγὴν καὶ τὸν ἰσχυρὸν ἐθνικὸν πόθον του διεκήρυξεν ἐπισήμως πρὸς τί μεγάθυμον ἀγγλικὸν ἔθνος ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς διὰ στόματος τοῦ ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ ἄρχοντος καὶ δὲν ἐπαύσατο ἔκτοτε διαλαλῶν πάντοτε εἰς πᾶσαν δοθεῖσαν εὐκαιρίαν διὰ τῶν διαφόρων ὑπομνημάτων αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ.

Τὸν πόθον τοῦτον μεθ' ὑπερτάτης χαρᾶς καὶ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ διερμηνεύοντες διὰ τελευταίαν ὡς πρεσβεύομεν φορὰν καὶ ἡμεῖς πρὸς ὑμᾶς σήμερον ὀφείλομεν πρὸ παντὸς νὰ ὁμολωσωμεν ὅτι τὴν πραγμάτωσιν αὐτοῦ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀδιστάκτως ἀναγνωρίζει ὡς τὴν μόνην βάσιν καὶ ἀνεξάντλητον πηγὴν τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ εὐδαιμονίας καὶ ὡς μόνον τελικὸν σκοπὸν τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ σταδιοδρομίας ἄπερ τοῦ ὁποίου οὐδὲν συμφέρον, οὐδεμία δύναμις εἴτε ἠθικὴ εἴτε ὑλικὴ εἶναι δυνατὸν ποτε νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτόν.

Τὴν πραγμάτωσιν τοῦ πόθου τουτου ἀναμένομεν μετὰ πεποιθήσεως καὶ ὡς τάχιστα παρὰ τοῦ γενναιόφρονος ἀγγλικοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον συνεχίζον τος φιλελεύθερος αὐτοῦ παραδόσεις ὡς ἄλλοτε ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ προσθετον μίαν ἔτι ἀθάνατον σελιδα ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἱστορίᾳ αὐτοῦ ἐπισπωμενον καὶ τὴν ἀίδιον εὐγνωμοσύνην ὄχι μόνον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ σύμπαντος τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ ἀποδωσῃ τὴν νῆσον ταύτην ὅπου ἀνήκει εἰς τὴν πρόσφιλῆ καὶ ποθητὴν μητέρα Ἑλλαδα, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας καὶ μονης θὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐφ' ὧν ἔχει ἀπαραγραπτα δικαιώματα πᾶς λαος, καὶ οἡ λαος λογῳ καταγωγῆς, γλωσσης, θρησκείας καὶ πολιτισμου ἀποτελῶν ἀναποσπαστον μερος τῆς ἀθανατου Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡ οποια ἐγεννησε καὶ ἐξυθρεψε τον πολιτισμον καὶ διεμόρφωσε την ἀνθρωποτητα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ προσθέσωμεν ὅτι μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου παρακολουθεῖ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ τελούμενα ὅπου ἀπαραγραπτα δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς σφαγιάζονται καὶ διαπράττονται πρωτοφανεῖς ἀγριότητας παρὰ λαοῦ ἐπισήμου, ἀνανεούντος τὰς ἀγρίας ὠμότητες ἀπειρομένων αἰώνων, θεωρεῖ δὲ καθῆκον ὅπως διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὸν εὐπατρίδην ἀντιπρόσωπον τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνησεως διαβεβαιῶν τὴν ἀρρηκτον ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην πάντων τῶν Ἑλληνικῶν Τμημάτων τῆς πολιτικῶς μὲν κεχωρισμένης, ἐθνικῶς δὲ ἀρρήκτως ἑνωμένης Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐπικολεσθῇ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς Μ. Βρεττανίας.

Τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ ἱστορικοῦ δικαίου τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων ἐνδέχεται καὶ δύνατοι ἡ μικρὰ Μωαμεθανικὴ μειονότης ν' ἀποστέργῃ βεβαίως ἀπὸ καθήκοντος θρησκευτικοῦ μᾶλλον ἢ φυλετικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀριθμητικὴ αὐτῆς ὑπόστασις ἐν τῇ νήσῳ δὲν εἶνε ἰσχυρὰ ὥστε νὰ διαθέτῃ τὴν ἐθνικὴν τύχην τῆς ἑλληνικωτάτης νήσου, ἀλλ' οὔτε ἡ πραγματικὴ δρᾶσις αὐτῆς ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ καὶ οἰκονομικῇ προόδῳ κέκτηταί τινα σημασίαν. Ἐμπορία, ἐπιτηδεύματα, τέχναι, γράμματα, βιομηχανία καὶ πᾶν ἔργον πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς προόδου ἐξασκοῦνται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων θὰ ἦτο δὲ μέγιστον ἀδίκημα εἰς τὴν σύνοικον πλειονοψηφίαν καὶ πλήρης ἄρνησις τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος τῶν ἐθνικοτήτων νὰ παρακωλύηται ἡ πλειονοψηφία ὑπὸ ἐπήλυδος μικρᾶς μειονότητος ἀπὸ τῶν ὑψίστων ἐθνικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ μεγάλου προορισμοῦ αὐτῆς. Ἡ Μωαμεθανικὴ μειονότης παρακολουθοῦσα τῆς Ἑλληνικῆς πλειονότητος τὴν ἐθνικὴν τύχην οὐ μόνον οὐδὲν ζημιοῦται, ἀλλὰ καὶ πολλαχῶς ὠφελεῖται διότι ἐμπράκτως ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ κατέδειξεν ἐξαίρετον ἀνεξιθρησκείαν καὶ μεταδοτικότητα πάντων τῶν ἰδίων ἀγαθῶν εἰς τὰς ξένας φυλὰς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, ὡς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν Ἠπείρῳ, ἐν Κρήτῃ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἄνω αἰσθημάτων ὁ Κυπριακὸς λαὸς πολὺ ὀρθῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ παρὸν πολιτειακὸν καθεστὼς ὑπέλαβεν ὡς προσωρινὸν καὶ μεταβατικόν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοιοῦτον ἐξετάζοντες αὐτὸ ὀφείλομεν διασῴζοντες τὴν γενικὴν τοῦ λαοῦ θέλησιν νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὸ παρὰ χωρηθὲν Κυπριακὸν πολίτευμα τυγχάνει λίαν περιωρισμένον καὶ ὡς τοιοῦτον τελείως ἀνάρμοστον καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν μόρφωσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τοῦ συναισθανομένου σήμερον πλειστερον παντὸς ἄλλου τὴν ἀνάγκην ὅπως λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ διαρρυθμίσει τῶν ἰδίων πραγμάτων.

Ἐπὶ τούτῳ εἰσηγούμεθα ὅπως

1) ὅπως τὸ Νομοθ. Συμβούλιον ἀπαρτιζηται ἐφεξῆς ἀποκλειστικῶς ἐξ αἱρετῶν μελῶν κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δύο ἐπικρατουσῶν φυλῶν ἐν τῇ νήσῳ, τῆς κυβερνησεως ἀντιπροσωπευομένης ἐν αὐτῷ διὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου (ἤτοι Ἀρχιγραμματέως, Δικηγόρου τοῦ Στέμματος καὶ Ἀρχιλογιστοῦ) καὶ τούτων ἄνευ ψήφου.

2) Ὅπως παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸ πλήρης ἐλευθερία ἵνα διαρρυθμίζῃ ἐν γένει τὰ τῆς νήσου, αἰρουένων τῶν περιορισμῶν, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Διατάγματι ἐν Συμβουλίῳ τοῦ 1882 ἐδ. 24 ἐπιρυλασσομένου δὲ εἰς τὸ Στέμμα τοῦ δικαιώματος τῆς ἀρνησικυρίας.

3) Ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἡ πολιτικὴ ὡριμότης του καταδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην εὐρυτέρας καὶ πραγματικωτέρας συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἡ δὲ διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ ἐξουσία πρέπει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς χεῖρας τῶν ἐγχωρίων, τηρουμένης πάντοτε τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καταρχομένης εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν Ἐντιμοτατε ἀπολείπετε βεβαίως τὰς σεβαρὰς δηλώσεις τῶν τῷ 1878 ἰθυνόντων τὰ τῆς Μ. Βρεττανίας περὶ τῆς καταλήψεως τῆς νήσου καὶ ἰδίᾳ τὴν ἐπισήμως δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν ὅτι ὑπὸ τὴν βρεττανικὴν διοίκησιν ἡ Κύπρος προώριστο νὰ καταστῇ παράδεισος τῆς Ἀνατολῆς καὶ πρότυπον διοικήσεως ὡς καὶ τὴν ἐπίσημον καὶ ἱστορικὴν προκήρυξιν τοῦ πρώτου Μ. Ἀρμοστοῦ Sir Garnet J. Woleseley ἐξ ὀνόματος τῆς ἀειμνήστου Ἀνάσσης Βικτωρίας, ὅτε κατελαμβάνετο ἡ ἱστορικωτάτη αὕτη χώρα καὶ δι' ἧς εἰς ἐπήκοον τοῦ κόσμου σύμπαντος περιέβαλεν ἡ Α Μεγαλειότης διὰ τοῦ ὑψηλοῦ βασιλικοῦ κύρους τῆς Μ. Βρεττανίας ὑπὲρ τῆς Κύπρου. Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τηλικαύτας ἐπαγγελίας ὑπευθύνου κυβερνησεως πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν καὶ τὰ ὑψηλὰ βασιλικὰ ρήματα ὑπὲρ θαυμαστῆς προαγωγῆς τῆς νήσου καὶ τὴν πραγματικότητα βλέποντες σήμερον ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ θὰ ἐπρωθήτε βεβαίως τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ ἐξεπλάγητε μαθόντες αὐτοπροσώπως πόσον τὰ ἐν τῇ νήσῳ πράγματα διαφέρουσι τῶν ἐπαγγελιῶν ἐκείνων.

Διήλθετε, ἐντιμότατε, διὰ τοῦ μέρους τῆς νήσου ὅπου ἐγένοντο τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν δημοσίων ἔργων ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς καὶ δι' ἃ ἐδαπανήθη ὁλόκληρον τὸ παρὰ τοῦ ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου δανισθὲν ποσὸν, ἐπισκέπτεσθε κατὰ συγκυρίαν τὴν Κύπρον κατὰ τὰς εὐτυχεστέρας ἡμέρας ἕνεκα τῶν δαψιλῶν συγκομιδῶν ἐπὶ συνεχῆ ἔτη καὶ τῆς ἀνατιμήσεως ὅλων τῶν προϊόντων αὐτῆς, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ διαλάθῃ τὴν διορατικότητα ὑμῶν τὸ ἐφήμερον τῆς εὐπραγίας ταύτης καὶ ἡ πραγματικὴ δυσπραγία τῆς νήσου

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι δὲν διαθέτει πλείονα χρόνον ἡ Ὑμετέρα Ἐντιμότης ὅπως ἐπισκεφθῇ ἅπασαν τὴν νῆσον καὶ ἰδίᾳ τὰς μᾶλλον παρηγκωνισμένας ἐπαρχίας ἵνα ἔχητε πληρεστέραν τὴν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως, καὶ ἀντιληφθῆτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν φιλοπονίαν, τὴν νοημοσύνην, τὴν ἡμερότητα καὶ τὸ φιλοπρόοδον τῶν Κυπρίων, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἀναγκῶν του, τὴν οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν του ὅπως βελτιώσῃ τὴν κατάστασίν του καὶ τὴν δικαίαν ἀδημονίαν του, παρὰ τὴν ὡς πρὸς ἄλλα ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην του, ὥστε νὰποκαλῇ γενικῶς ἄστοργον τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν οἰκονομικὴν καταδυνάστευσίν του, οὐχὶ ὑπὲρ τῆς χώρας ἀλλὰ δι' ἀλλοτρίας παντελῶς ὑποχρεώσεις.

Εἶναι πανδομολογούμενον, Ἐντιμότατε, ὅτι ἡ Κύπρος οἰκονομικῶς κακοδαιμονεῖ ἕνεκα τῆς ἀποξενώσεως ἐτησίως σπουδαιοτάτου χρηματικοῦ ποσοῦ ἀναλόγως τῶν πόρων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων αὐτῆς.

Αἱ ἑκάστοτε κυβερνήσεις τῆς Α. Μεγαλειότητος, αἱ ἀντιπολιτεύσεις καὶ οἱ κατὰ καιροὺς κυβερνῆται τῆς νησου ταύτης, ἐν οἷς ὑπερέχουν κατέχει θέσιν ὁ Sir Charles King Harman, ἀνωμολόγησαν ὅτι ἡ νῆσος δυσπραγεῖ οἰκονομικῶς ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐτησίας ἀφαιμαξεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ ἐνέκεν ταύτης *δὲν ἐγίνοντο ὅσα ὤφειλον νὰ γένωνται ὑπὸ διοίκησιν ἀγγλικήν.*

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπαξίως τῶν εὐγενῶν παραδόσεων τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους ἀνέλαβε τὴν πρω-

τοβουλίαν, παρορῶσα ἀκεραιότητα ἐδαφους καὶ δικαιώματα κυριαρχικά, ὅπως ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ των χειρῶν τῆς Τουρκίας αἱ πρόσοδοι σημαντικωτάτης Ἐπαρχίας ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, καὶ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ παραγωγῆς αὐτῆς Συγχαίροντες ἐπὶ τούτῳ τῇ Βρεττανικῇ Κυβερνήσει θλιβόμεθα ἔτι μᾶλλον ὅτι τοιαύτη Κυβέρνησις καὶ ἔθνος τοιοῦτον ἠνέχθησαν μέχρι σήμερον ὅπως ἀδικῆται κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἀποικιακῇ ἱστορίᾳ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὁ Κυπριακὸς λαὸς, ὅστις εἶναι ἀπηλλαγμένος τῆς τουρκικῆς διοικήσεως θεία συνάρσει ἀπὸ δεκάδων ἤδη ἐτῶν.

Ὡς πρὸς τὸ μέγα ἀληθῶς ἀδίκημα τῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ξενης ὅλως ὑποχρεώσεως, παρὰ τὴν δικαίαν κατακραυγὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς λόγους δι' οὓς βασίμως θεωροῦμεν ὑπόχρεων προσωπικῶς τὴν Μ. Βρεττανίαν ὅπως πληρώνῃ ὅ,τι κατ' ἰδίαν συνεβλήθη μετὰ τῆς Υ. Πύλης ἕνεκα τῆς στρατηγικῆς τότε σημασίας τῆς Κύπρου, ἵνα μὴ μακρηγορῶμεν ἐνταῦθα, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμ. Ἐντιμότητα ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὸ συναπτόμενον ὧδε ἀντίτυπον ὑπομνήματος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου τῆς 12 Φεβρουαρίου 1903 ἀπὸ τῆς 3ης ἰδίᾳ μέχρι τῆς 8ης παραγράφου, καὶ δηλοῦμεν ἐμφαντικῶς ὅτι ἡ κατὰ τρόπον τοιοῦτον διασπάθησις τῶν δημοσίων προσόδων τῆς νήσου ἐπήνεγκεν ἀναγκαίως τοιοῦτον οἰκονομικὸν ἐκνευρισμὸν ὥστε νὰ ὑττερῇ ὁ λαὸς οὗτος περὶ πλεῖστα καὶ σπουδαιότατα ὑπὸ βρεττανικὴν διοίκησιν, ὅπερ ἐκπλήττει κυβερνῶντας καὶ κυβερνωμένους.

Τὸ χρηματικὸν ποσὸν 1, 781, 942 τὸ ὁποῖον ἀφῃρέθη ἐκ τῆς νήσου μέχρι τοῦδε θα ἦτο ἱκανὸν νὰ καταστήσῃ αὐτὴν πράγματι παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ἐπηγγέλθη ἡ Μ. Βρεττανία. Ἕνεκα τούτου 1ον) ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς παιδείας οὐδὲ τὸ πέταρτον τῶν ὅσων ἔλαβε χορηγεῖται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις κατέδειξε προφανῶς μεχρι τοῦδε πόσον ὀργῇ πρὸς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μορφωσιν, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς σκληρᾶς ἐγκαταλείψεως ν' ἀναδεχθῇ χορτὸν πρωσθετου ὑπὲρ τῆς παιδείας χόρτου καὶ παρὰ τὴν ἔκτακτον ταυτην θυσίαν ἀδυνατεῖ νὰ ἐπαρκέσῃ, διότι καὶ σχολικῶν κτιρίων καὶ ἐπίπλων καὶ ὀργάνων διδακτικῶν στερεῖται καὶ τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν γλίσχρως μισθοδοτούμενον ἀδυνατεῖ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ τόπου, διοτι καὶ τῶν διδασκάλων οἱ κρείττονες ἐπιδιδονται εἰς ἄλλα ἀσφαλέστερα βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα καὶ οἱ διμένοντες ἐλλείψει τῶν ἀναγκαίων μεσων ὑστεροῦσιν. Μάτην ἐπενοήθησαν σχολικὰ συμπλεγματα, καθ' ἃ πολλὰ χωρία διατηροῦσι σχολεῖα νοινά, διότι τῶν παίδων ἡ τακτικὴ φοίτησις δυσχεραίνεται ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως γεφυρῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων ἐν ὥρᾳ μάλιστα χειμῶνος καὶ διὰ τὴν μικρὰν ἡλικίαν αὐτῶν. Πρὸς ἀνωτέραν δὲ καὶ πρακτικωτέραν παίδευσιν περὶ τας ξενας γλωσσας καὶ τὰς πρακτικας γνωσεις πλεῖστοι νεοι ἐκπατρίζονται ζητοῦντες ἀλλαχοῦ τοιαύτην παιδειαν καὶ πολὺ τούτου ἕνεκα ἀποκομιζόμενοι χρῆμα ἐκ τῆς οἰκονομικῶς ἐξηντλημένης ταύτης χώρας. 2ον) δὲν ἐξετελέσθησαν μετὰ μίαν τριακονταετίαν καὶ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα δημόσια ἔργα διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ἐν τῷ πρὸ ὑπουργικῷ διατεθειμένου κονδυλίου, καὶ μέγα μέρος τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ δὴ τῶν σπουδαιοτέρων εἶα ὁ λιμὴν Ἀμμοχώστου, ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ ἀρδευτικὰ ἐγένοντο διὰ δανείου ὑπερτριακοσίων χιλιάδων λιρῶν ἐπιβαρύνοντος τὰς δημοσίους προσόδους τῆς νήσου διὰ 13,000 λιρῶν ἐτησίως διὰ τόκον καὶ χρεωλύσιον. Πλὴν τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου ἡ λοιπὴ νῆσος παραμένει ἀλίμενος, καὶ ἐνῷ εἶνε τρίτη κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ νήσων εἶναι ἡ ἐσχάτη πασῶν ὡς πρὸς τοὺς λιμένας καίτοι βαρέα εἰσπράττονται τέλη λιμενικὰ εἰς ἅπαντας τοὺς φυσικοὺς ὅρμους τῆς νήσου· πλεῖστοι χείμαρροι ἐν τῇ νήσῳ εἶναι ἀγεφύρωτοι καὶ πολλαὶ δημόσιαι ὁδοὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐσχεδιασμέναι εἶναι ἀνεκτέλεστοι καὶ ἄλλαι ἀτελεῖς ἀφεθεισαι καταστρέφονται αἱ δὲ συντελεσθεισαι συντηροῦνται ἐλλιπῶς. Δὲν ἐστρώθησαν ἔτι ἀναγκαιόταται σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ δι' ὧν πρέπει νὰ συνδεθῶσιν ἐπαρχιακαὶ πόλεις εἴτε μετὰ τῆς πρωτευούσης ἢ ἄλλων μερῶν κατοικημένων πυκνῶς καὶ μεγάλης παραγωγῆς καὶ μετὰ λαμπρῶν ἐξοχώνπολὺ ἐκτιμωμένων παρὰ Κυπρίων καὶ ξένων καὶ ἰδίας ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Εὐρωπαίων.

Πρὸ τῆς γλισχρότητος τῆς Κυβερνήσεως ἠναγκάσθη ὁ προοδευτικὸς οὗτος λαὸς νὰ κατασκευάσῃ δημοσίας ὁδοὺς καταβαλὼν τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης καὶ πολλὰς τούτων ἐξ ἰδίων νὰ συντηρῇ ἐπὶ ἔτη πολλά, νὰ ὑποβληθῇ δὲ εἰς ἀγγαρείαν ὑπὲρ ὁδοποιΐας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ πόλεων καὶ χωρίων καὶ νὰ δωρῆται ἰδιοκτησίας του πρὸς τοῦτο. Ἐν ἐπαρχιακαῖς πόλεσι δὲν ἀνηγέρθησαν ἔτι κτίρια διὰ δικαστήρια καὶ λειπὰ δημόσια γραφεῖα 3) δὲν ἐπροστατεύθη δεόντως οὐδ' ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς ἡ κυρία πλουτοπαραγωγὸς πηγὴ τῆς νήσου, ἡ γεωργία διατελοῦσα ἔτι ἀοχέγονος καὶ καταστρεφομένη ἐπὶ πούτοις ὑπὸ παντοίων νόσων, ζώων, ἐντόμων, ὧν ἡ ἀκρὶς ἐγένετο διαρκὴς οἰκονομικὴ πληγὴ ἕνεκα τοῦ ἐκτάκτου ἀκριδικοῦ φόρου, ὃν καὶ τοῦτον ἡ Κυβερνησις κατώρθωσεν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ νὰ παγιώσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἰδίων αὐτῆς ὑποχρεώσεων, δι' ἃς ὤφειλε νὰ δαπανᾷ ἐκ τῶν γενικῶν πρόσοδων. Ἡ γεωργία κάμπτεται καὶ ἀσφυκτιᾷ ὑπὸ τὸ καταθλιπτικὸν σύστημα τῆς δεκάτης 4ον). Ἀδένδροι καὶ ἀπεψιλωμέναι ἐντάσεις γῆς δὲν ἀνεδασώθησαν ἐπὶ βλάβῃ ὑγιεινῇ κλιματολογικῇ καὶ οἰκονομολογικῇ. 5ον) Ἡ δημοσία ὑγεία δὲν περιφρουρεῖται δεόντως, ἔργα ἐξυγιαντικὰ δὲν ἐγένοντο, ἐνῷ τόποι νοσογόνοι ἀπαντῶσιν οὐ μόνον ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἀλλὰ καὶ παρὰ τὰς πόλεις αὐτάς. Ἡ ἀγροτικὴ Ἰατρικὴ ὑπηρεσία εἶναι λίαν ἀσαὶ ἔτι καὶ ἡ ἐν τοῖς χωρίοις κατάστασις πολὺ ἀνθυγιεινή, μεγάλη δὲ εἶναι ἡ ἀπώλεια διαφόρων ζώων καὶ κτηνῶν ὑπὸ νόσων μεταδοτικῶν. Ἐν ταῖς πόλεσιν ἔτι, ἕνεκα τῆς Βαρείας φορολογίας τῶν πολιτῶν, Ἰτὰ Δημοσεῖα ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιβάλωσι φόρους δημοτικοὺς ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῶν δήμων. 6ον) Δὲν διατίθεται ποσόν τι πρὸς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῇ νήσῳ ἐνῷ εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἐγκρύπτονται ἀρχαιολογικοὶ θησαυροὶ μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, οὐδὲ κατωρθώθη μετὰ τοσοῦτον χρόνον νὰ κτισθῇ μουσεῖον ἀρχαιολογικόν. 7ον) Πλεῖστα χωρία τῆς νήσου στεροῦνται ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας 8ον) Ἀεέβη προβληματικὸς ὁ βίος τῶν ὑθαγενῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ τῆς ἀήθους γλισχρότητος τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, κινδυνεύει δὲ ἡ δημόσιος ὑπηρεσία νὰ στερηθῇ τῶν ἱκανῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς. Ὁ ἀστυνομικὸς ἰδίᾳ κλάδος κινδυνεύει ν' ἀποσυντεθῇ ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ βλάβῃ τῆς δημοσίας τάξεως ἀποσυρομένων ἐξ αὐτοῦ τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἀγαθωτέρων στοιχείων, καὶ εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καταστασσομένων ἀέργων καὶ ἀνικάνων. 9ον) Οὐδεμία πρόνοια ἐγένετο πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐνθάρρυνσιν ἐγχωρίων βιομηχανιῶν καὶ περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ πρακτικῆς παιδεύσεως τοῦ βαρέως φορολογουμένου λαοῦ ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτοῦ,

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς, Ἐντιμότατε, ὀρθῶς, φρονεῖ ὅτι διὰ τοῦ χρήματός του ἠδύναντο νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἅπασαι αἱ προειρημέναι ἀνάγκαι του καὶ ἄλλαι πρὸς ταύταις, εὐλόγως δὲ βλέπει μετὰ μεγάλης ὀδύνης τὸ χρῆμα τουτο νὰ ἀπαιρῆται ἀπ' αὐτοῦ βίᾳ καὶ νὰ κακοδαιμονῇ διὰ τοῦτο. παρηγορεῖται δὲ σήμερον ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ παρουσίᾳ τῆς Ὑμ. Ἐντιμότητος ὅτι δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκφρασιν πάντων τῶν αἰσθημάτων του καὶ πάσας τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ ἐπικαλούμενος τὴν εὐμενῆ προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ πρὸς ἄρσιν τοιαύτης ἀδικίας ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ διακυβέρνησιν αὐτοῦ.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ πλεῖον ἢ ὅσον ἐπλήρωσε μέχρι τοῦδε ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Συμβάσεως τοῦ 1878 θεωρηθὲν ὡς ἀπαρχὴ ταχείας καὶ τελείας ἀπαλλαγῆς τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ βάρους τούτου ἐχαιρετίσθη ὡς χαραυγὴ αἰσιωτέρου μέλλοντος, οὗ ἄνευ ἀδύνατος ἀποβαίνει οἱαδήποτε σπουδαία πρόοδος ἐν τῇ νήσῳ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὐχαριστοῦμεν τῇ Κυβερνήσει τῆς Α. Μ. ὅτι ἐνεπιστεύθη τὴν διακυβέρνησιν τῆς νήσου εἰς χεῖρας τῆς Α. Ε τοῦ Σιὸ Καρόλου Κίγκ—Χάρμαν, ὅστις διὰ τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς πολιτικῆς ὀξυδερκείας καὶ συνέσεώς του κατώρθωσε μελετήσας βαθύτερον τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ δίκαια ταράπονα τοῦ τόπου καὶ εἰλικρινῶς συνεργαζόμενος μετὰ τῆς αἱρετῆς ἀντιπροσωπείας αὐτοῦ ν' ἀοὴ κατὰ μέγιστον μέρος ζωηρὰν προστριβὴν μεταξὺ λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως δικαίως ἐπισπασάμενος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Κυπρίων!

Ὁ Ἑλληνικὸς ἐν τέλει λαὸς τῆς ἱστορικωτάτης Κύπρου, προσωρινῶς ἀμπεπιστευμένης παρὰ τῆς θείας Προνοίας ὑπὸ τὸ ἔνδοξον Βρεττανικὸν Σκῆπτρον καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ λαοφιλεστάτου μεταξὺ πάντων τῶν κραταιῶν ἡγεμόνων προσδοκᾷ ἐναγωνίως παρὰ τοῦ μεγάλου καὶ γενναιόφρονος βρεττανικοῦ λαοῦ τὴ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς ἄϋδιον εὐγνωμοσύνην τοῦ Πανελληνίου τὴν ταχίστην ἕνωσίν του μετὰ τῆς ἐνδόξου μητρος του Ἑλλάδος

Μαπελοῦμεν, ἐπὶ τούτοις, Ἐντιμότατε, εὐπειθέστατοι θεράποντες ὑμῶν

οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι τῆς Κύπρου

† **Ὁ Κιτίου Κύριλλος**
Ἀντώνιος Θεοδότου
Θεοφάνης Θεοδότου
Εὐάγγελος Χατζηϊωάννου
Μιχαὴλ Νικολαΐδης
Λούης Ε. Λουίζου.
Ἰωάννης Κυριακίδης
Χριστόδουλος Σῶζος
Σπύρος Ἀραούζος

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΘΑ

Πικρὰν καὶ ἐπιτιμητικὴν φαίνεται ὅτι μετῆλθε γλῶσσαν ὁ ἐντιμότατος ὑφυπουργὸς κ. Τσέρτσιλ πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Μελίτης. Εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῶν περὶ εὐρυτέρων πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ὁ κ. Τσέρτσιλ ἀπήντησεν ὅτι *ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος ἐπεθύμει ν' ἀναμίξῃ τοὺς Μελιταίους εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς χώρας των καὶ νὰ ἀποδίδῃ πλήρη βαρύτητα εἰς τὰς γνώμας τῶν αἱρετῶν ἀντιπροσώπων, ἀλλ' ὑπέμνησε τὴν ἀντικυβερνητικὴν ἐνέργειαν τῶν αἱρετῶν τῷ 1902 ἥτις ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τακτικὴν κυβέρνησιν οἵας χρῄζει μέγα φρούριον.*

Ἐν τούτοις οἱ φιλοπάτριδες Μελιταῖοι ἐξετέλεσαν τότε φυσικὸν καὶ στοιχειώδες καθῆκον ἐθνικὸν διαμαρτυρηθέντες ἐντόνως κατὰ τῆς μεμελετημένης καὶ ἐπιμόνου καὶ συστηματικῆς ἐνεργείας πρὸς ἐξαγγλισμὸν τῶν Μελιταίων· διότι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὴν τέως ἐν χρήσει ἰταλικὴν ἀντικατέστησεν ἡ ἀγγλ. κυβέρνησις διὰ της ἀγγλικῆς καὶ εἰς τὰ δημοτ. σχολεῖα εἰσήχθη ἡ ἀγγλικὴ ὡς μάθημα ὑποχρεωτικόν.

Ὅτε λαὸς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ τότε ἐξηγέρθησαν καὶ διεμαρτύρησαν ἐντονώτατα κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς τῆς ἐθνικῆς γλώσσης αὐτῶν συγκροτήσαντες πρωτοφανῆ συλλαλητήρια διότι ἐπὶ πληθυσμοῦ 180,000 ἐν τούτων ἐν τῇ μεγάλῃ πλατείᾳ τῆς Λαβαλέττας συνεκροτήθη ἐκ 50,000 ψυχῶν. Οἱ Μελιταῖοι διεμαρτυρήθησαν οὐχὶ κατὰ τοῦ καθεστῶτος ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καθεστῶτος, ὅπερ ἐπεχείρει νὰ καταλύσῃ ἡ βρεττανικὴ Κυβέρνησις αὐτὴ πρώτη παρασπονδοῦσα καὶ ἐπιλαθομένη ὅτι διὰ τῆς ἀπαραμίλλου ἀνδρείας τῶν Μελιταίων ἡ γενναία γαλλικὴ φρουρὰ κατέλιπε τὸ φρούριον ὑπόσπονδος καὶ οἱ Μελιταῖοι ἐπὶ ὅροις παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυριαρχίαν. Ἔκτοτε ἐφ' ὁλόκληρον σχεδὸν αἰῶνα οἱ Μελιταῖοι ἐγένοντο νομοταγέστατοι καὶ διήγαγον ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν κυρίαρχον δύναμιν, ἣν αὐτὴ διετάραξε πρώτη διὰ τοῦ κ. Σάμπερλαιν ἐπιχειρήσασα νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἰταλικὴν γλῶσσαν διὰ τῆς ἀγγλικῆς. Οὐδείς ποτε ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ ἐν πολέμῳ ἀσφάλεια τῆς μεγάλης ἀγγλικῆς φρουρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ σταθμοῦ ἐν Μελίτῃ διέτρεχον οἱονδήποτε κίνδυνον ἐὰν ἐξηκολούθει ἡ ἰταλικὴ γλῶσσα νὰ χρησιμοποιῆται ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ νὰ λαλῆται παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς Μελίτης.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐντούτοις ἐν τῷ ἀδίκῳ στάσει αὐτῆς ἐπιμένουσα ἀνεκάλεσε τὰς εὐρείας συνταγματικὰς ἐλευθερίας ἃς εἶχε παραχωρήσει τῷ 1872 περιορίσασαν τὸν ἀριθμὸν τῶν αἱρετῶν βουλευτῶν ἀπὸ 13 εἰς 8 καὶ αὐξήσασα τὰ ἐπίσημα μέλη ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν πλειονοψηφίαν πάντοτε ἡ Κυβέρνησις.

Κατὰ τὰς προχηρυχθείσας ἐκλογὰς μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἐξελέγησαν ἄνευ ἀντιπάλων ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικοφρόνων Μίτσης μετὰ τῶν φίλων του οἵτινες προσῆλθον εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ ἵνα διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς μεταβολῆς ἐκείνης καὶ ὑποβάλωσι τὴν παραίτησιν αὐτῶν. Τοῦτο ἔπραξαν ἐπανειλημμένως, ἐκθύμως καὶ ὁμοφώνως ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ σύμπαντος τοῦ λαοῦ τῆς Μελίτης.

Δυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν ποῦ τῆς νομοταγοῦς διαμαρτυρίας τῶν Μελιταίων εὗρεν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ ὑφυπουργὸς αὐτῆς κ. Τσέρτσιλ τὴν δικαιολογίαν τῶν ὑπονοιῶν καὶ τῶν φόβων αὐτῆς ἐπὶ πιθανῇ προδοσίᾳ τῶν Μελιταίων κατὰ τῆς ἀγγλικῆς ἐν Μελίτῃ φρουρᾶς καὶ τοῦ σταθμεύοντος ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὁ κ. Σάμπερλαιν παρεκβαίνων τὰς βρεττανικὰς παραδόσεις ἐνόμισεν ὅτι ἐξαναγκάζων τοὺς Μελιταίους ὅπως ἀπομάθωσι τὴν ἰταλικὴν καὶ λαλῶσι μόνον τὴν ἀγγλικὴν θὰ καθίστη αὐτοὺς πιστοτέρους ἢ πρότερον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυριαρχίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι σπουδαῖον γνώρισμα ἐθνικὸν ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ μόνον, μεταβαλλομένης ὅμως τῆς γλώσσης δὲν συμμεταβάλλεται πάντοτε ἡ ἐθνικὴ συνείδησις καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα λαοῦ τινος. Οἱ μωαμεθανοὶ Κρῆτες λαλοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν ἀλλ' εἶναι φανατικώτεροι καὶ τῶν τούρκων αὐτῶν ἐχθροὶ κατὰ τῶν ὁμαιμόνων καὶ συνοίκων Ἑλλήνων, οἱ δ' ὁμόφυλοι τοῦ κ. Σάμπερλαιν Ἑβραῖοι προσαικειοῦνται μὲν τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ παρ' ᾧ ἐγκαθίστανται οὐδέποτε δ' ὅμως ἀποβάλλουσι τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν αὐτῶν, ἐξακολουθοῦσι δὲ κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἱ. Γραφῇ παραγγέλματα νὰ μισῶσι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους καίπερ ὁμογλώσσους. Πλεῖστα καὶ ἄλλα δυνάμεθα νὰ προσαγάγωμεν παραδείγματα καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ ὅπου βουλγαρόφωνοι καὶ βλαχόφωνοι κοινότητες εἶναι ἑλληνικώτατα, ἑλληνόφωνοι δὲ βλάχοι καὶ βούλγαροι εἶναι μισελληνικώτατοι *

Ἐν τῇ πρὸς τοὺς Μελιταίους γλώσσῃ τοῦ κ. Τσέρτσιλ διαβλέπομεν σφαλερὰν παρέκβασιν τῶν συγχρόνων βρεττανικῶν πολιτικῶν ἀπὸ τῆς ἐπικρατούσης ἀρχῆς ὅπως οἱ ὑπήκοοι παραμένωσιν ἐλεύθεροι καὶ ἀνεπηρέαστοι ἐν τῇ ἐθνικῇ σανειδήσει αὐτῶν.

Τὰς ἀξιώσεις τῶν Μελιταίων ἔχομεν καὶ οἱ Κύπριοι παρὰ τῆς Βρεττανικῆς ἐξουσίας οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης ἀλλα καὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, αὗται δὲ οὐδόλως κλονίζονται ἐπισφαλῆ ἐν μέσῳ ἡμῶν τὴν διαμονὴν τῆς ἀγγλικῆς παροικίας καὶ τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς οὐχὶ διὰ τὴν ἀδυναμίαν καὶ διὰ φόβον ἀλλὰ διὰ τὴν ἄκραν τῶν ἠθῶν ἡμερότητα, τὴν ἀνοχὴν, τὴν φιλοξενίαν καὶ συμπάθειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸ βρεττανικὸν ἔθνος. Ἀπόφασιν ἔχομεν ἀκράδαντον νὰ ὑπεραμυνθῶμεν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης οὐ μόνον ὡς τοιαύτης, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦ ἀρίστου ἐν τῷ κόσμῳ ἐκπολιτιστικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ὀργάνου, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς δὲ ἀποκαταστάσεως ἡμῶν θὰ ἐργαζώμεθα μετὰ νομιμοφροσύνης ἀμέμπτου καὶ ἄνευ ὑπονοίας οἱασδήποτε παρεκτροπῆς πεποιθότες ἐπὶ τὸν χρόνον, ὅστις παρέχει ἐνίοτε εὐκαιρίας ἀδοκήτους, καὶ ἐπὶ τὴν εὐγένειαν καὶ μεγαλοφροσύνην τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους.

Μακρῶν αἰώνων ἀψευδὴς ἱστορία διδάσκει τοὺς κατακτητὰς τῆς Κύπρου ὅτι ὁ λαὸς αὐτῆς ὑπὸ οἱανδήποτε κατάθλιψιν καὶ δεινὸν ἐμμένει εὐσταθῶς καὶ ἀδιασείστως ἐν τῇ ἐθνικῇ ὑποστάσει του μηδέποτε ἀποβάλλων τὴν ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του.

Ἐξιτούμενος, ἄρα, σήμερον ὁ Κυπριακὸς λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσίν του καὶ μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν του πόθων εὐρυτέρας ἐλευθερίας καὶ φορολογικὴν ἀνακούφισιν ἢ μᾶλλον δικαίαν χρησιμοποίησιν τῶν εἰσπραττομένων φόρων πέποιθεν ὅτι τὴν αἴτησίν του ἀπευθύνει πρὸς λαὸν καὶ κυβέρνησιν εὐσεβομένην παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ δίκαιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων.

* Σ. Σ. Τοιοῦτοι ἑλληνόφωνοι βλάχο μισέλληνες ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ Κύπρῳ ἐξωθεν προελθόντες.

†

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἄὔριον Κυριακὴν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἁ. Φανερωμένης τελεσθήσεται μνημόσυνος δέησις χοροστατοῦντος τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου συζύγου ἡμῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΑΝΕΛΛΟΥ

παρακαλοῦνται δὲ οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτοῦ νὰ ἐνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1907.

Ἡ πενθοῦσα
Ἀθηνᾶ χήρα Κ. Διανέλλου.

"Κυπριακός Φύλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑπ' χρεωτικήν.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἑξάμηνος »	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἑξάμηνος »	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»** μετὰ τοῦ περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἑξάμηνον »	»	8
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
Ἑξάμηνον »	»	9

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΓΑΛΑΤΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἐξ Ἀμμοχώστου εἰς Λευκωσίαν φέρει σιδηρόδρομος στενός· διέρχεται τὸ πρῶτον ὑπὸ τὰ ὀχυρώματα τῶν ὀρχαίων φρουρίων. Ἵνα ἐξέλθῃ κατόπιν εἰς ὁμαλὴν πεδιάδα ἧς τὰ ἀπώτερα ἄκρα εἶναι τὰ Κυρηνειακὰ ὄρη καὶ οἱ λόφοι, τὰ πρῶτα ἀντερείσματα τοῦ Τρωόδους, τοῦ Ὀλύμπου τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων ἀφ' οὗ τὸ ὕψος ὁ Ἀπόλλων ἀπηξίωσε νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν θεράποντά σας. Οὐδαμοῦ δένδρα· ἐπαύλεις μεμακρυσμέναι καὶ χωρία θεώμενα καθ' ἅπαντα τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος ἐντὸς τῶν χλοερῶν ἐκτάσεων τὰ πλεῖστα. Ἡ πεδία πᾶσα εἶναι ὁμοιομόρφως πρασίνη, ἐκτείνουσα τάπητα ὁμαλὸν πασῶν τῶν ἀποχρώσεων τοῦ πρασίνου, ὅπου τὰ ποίμνια ἀποτελοῦσι λευκὰς διαστίξεις καὶ οἱ τελιογραφικοὶ ετύλοι περιθέουσι τὴν σιδηρᾶν ὁδόν.

Εἰς τὸν σταθμὸν Πραστειοῦ τοπικὴ εἰκών· ἐγχώριοι ἐνδεδυμένοι ἐορτασίμα. Ἡ τραχύτης τῶν χρωμάτων τῶν ἐσθήτων ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ χρώματα τῶν ποικιλμάτων ἐνδυμασιῶν τινων ἀνδρικῶν. Αἱ τελευταῖαι εἶνε γενικῶς ὀχεδὸν ἁπλαῖ βράκα των ζουάβων [1], σάκκος εὐρωπαϊκός, καλτία (κλάτσες) μέλαινα ἡ κυανᾶ, ἐνίοτε κεντητά, καὶ τὸ σύνολον συμπληροῦται ὑπὸ ὑποδημάτων ἀνοικτῶν ἢ ὑψηλῶν καὶ ἑνὸς φεσίου μὲ χρῶμα τρυγός.

Αἱ γυναῖκες πολυπλοκώτεραι τὸν χαρακτῆρα, εἶναι καὶ πολυσυνθετώτεραι τὴν κόμμωσιν καὶ τὴν περιβολήν. Ἰδοὺ μία μελαγχροινὴ μὲ χονδροειδῆ χαρακτηριστικά, ὅπου σπινθηροβολοῦσι δύο μαῦροι ἀδάμαντες ὑπὸ τὸ ἐπίμηκες τόξον πυκνῶν ὀφρύων· ἐσθὴς βαθυπράσινος, ἐπιστήθιον γαλανὸν ἐκτεινόμενον μέχρι τῶν ἀγκώνων διὰ χειρίδων καλουμένων nansouk. Ἐπερραμένα κεντήματα κοσμοῦσι τὸν λαιμὸν καὶ τὰς χειρίδας. Πολυτέλεια κοσμημάτων ἀργυρῶν· περιδέραιον ἐκ κερματίων, ὅρμος τριγυρσίων, στρόφιον μετὰ ὡρολογίου, ἀρτήματα, ἐνώτια μετὰ πλεκτῶν βαρέων χρυσωμάτων, ψελλία βαρέα, πόρπαι μετὰ μαργαριτῶν. Ἡ κόμωσις; Ἡ κόμη πεπλεγμένη εἰς δύο πλοκάμους ὑπὸ πράσινον μανδύλιον μετὰ παρυφῆς λευκῆς. Ἄλλαι ὑπάρχουσιν ἐκεῖ μειδιῶσαι καὶ διαλεγόμεναι, ἐντὸς ἐνδυμάτων ἁπλουστέρων ἀλλ' ἐξ ἴσου πολυχρώμων· ἰδοὺ μία τούτων μετ' ἐσθῆτος μεταξωτῆς χρώματος ροδορροδινίου· ἄλλη, πρασίνη ὡς αἱ φρύναι, τρίτη κυανῆ, μὲ τὸ μεσογειακὸν κυανοῦν. Τὰ χρώματα γενικῶς εἶναι πολὺ ζωηρά, καὶ πολὺ θὰ ἐκέρδαινεν ἡ εἰκὼν ἂν περισσότερα κοσλαισθησία ἐπρυτάνευε κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν συνδιασμὸν τῶν χρωμάτων· εἶναι ἀληθὲς ὅτι πᾶσαι αἱ χῶραι τῆς Ἀνατολῆς ἢ μᾶλλον αἱ τοῦ ἡλίου ἔχουσι τὰ ἐλαττώματα ταῦτα. Τίς δὲν ἔσκωψεν ἐκ τῶν καλλιτεχνιῶν τὴν δαφίλειαν τῶν χρωμάτων ἅτινα καταφορτοῦσι τοὺς πίλους τῶν μελαγχροινῶν Καστιλλιανῶν καὶ τῶν Καλαβρίδων ;...

Ἡ ἁμαξοστοιχία κλονεῖται. Πάντοτε πρασίνη ἡ πεδιάς. Ἀριστερὰ χωρίον τι, κωδωνοστάσια, ἱερὰ ἄλλων χωρίων ἅτινα δὲν μαντεύονται ὑπὸ τὸ ἐκ πλίνθων ἐπικάλυμμα, δένδρα μονήρη καὶ ἡ γραμμὴ τοῦ ὁρίζοντος σχηματιζομένη ὑπὸ ἐξάρσεως τοῦ ἐδάφους.

Δεξιά, ὑπὸ τὸν μεγαλεῖον φωτισμὸν τοῦ ἡλίου, ἐπαύλεις, χωρία μὲ ὁμοιομόρφους οἰκίας μὲ χρῶμα φαιοκάστανον τοῦ χώματος, ὧν αἱ ἐπίπεδοι στέγαι εἶνσι ἐλαφρῶς πράσιναι. Μικρὰ πράγματα πρὸς διασκέδασιν τῆς μονοτονίας τῶν ἀγρῶν· κύπριοί τινες πεζοὶ ἢ ἐπὶ ἡμιόνων, ἀγροτικαί τινες ἅμαξαι φορτηγοὶ ἐφ' ὧν κάθηνται χωρικαὶ μετὰ τραγίων χαρακτηριστικῶν καὶ μὲ χροιὰν ἡλιοκαῆ καὶ ἅμαξαι (καρέττες) ὑπὸ βοῶν συρόμεναι. Ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἡ πλουσιωτάτη τῆς νήσου, ἡ Μεσσαορία, ἔχει ἑκατοντάδα χιλιομέτρων μῆκος ἐπὶ τριακοντάδα πλάτος· τὸ ἔδαφός της εἶναι εὔφορον, λέγουσι μάλιστα τὸ εὐφορώτατον πασῶν τῶν χωρῶν τῆς λεκάνης τῆς μεσογείου· φυεῖαι δένδρων ἐλλείπουσι· κατὰ τὸ θέρος οἱ τόποι οὗτοι θὰ εἶναι ἀπελπιστικὴ ἐρημία.

Ἡ πεδιὰς αὕτη τῆς Μεσαορίας παχεῖα καὶ πλουσία ὑπὸ κλίμα εὔκρατον θὰ γένηται ἐν τῷ μέλλοντι κέντρον ζωῆς καὶ ἀναψυχῆς λαοῦ πολυπληθοῦς, ὅταν καλύψωσιν αὐτὸ δι' ἐπαύλεων καλυπτομένων ὑπὸ ἐλαιώνων, φοινικώνων πορτοκαλεώνων . . . .

Ἐν χειμερινῷ λυκόφωτι, ὡραίῳ ἔτι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑσπερίους, ἡ Λευκωσία, ἡ πρωτεύουσα ἀναγγέλλεται ἐντὸς πρασίνου λίκνου. Ἐν τῷ βάθει ἐγείρονται ἠρέμα ὄρη μέχρι τῶν ὑψηλῶν κορυφογραμμῶν τοῦ Τρωόδους, γιονοσκεπῆ. Ἡ πόλις προβάλλεται μικρὸν κατὰ μικρὸν· δένδρα, πρασιαὶ καὶ μιχρέδες ὀρθούμενοι προς τὸν οὐρανὸν μετὰ κυπαρίσσων καὶ φοινίκων.

Εἴμεθα ἐν Λευκωσίᾳ, ἧς προεσθάνεται τις ἤδη ὅλον τὸ καλλιτεχνικὸν θέλγητρον.

. . . Ὁ μικροσκοπικὸς σταθμὸς εἶναι ὅλως νεόδμητος. Ὑπάρχουσιν ἐδῶ περίεργοι ἀργοὶ καὶ ἀντιπροσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναμένοντες ἡμᾶς. Πρῶτον αἱ εὐχαὶ ακαλῶς ἠλθετε» ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἀποσκευῶν εἶτα ἡ ἀναχώρησις ἐφ' ἁμάξης διὰ τὴν κατοικίαν ἣν μας προητοίμασαν.

Ἐννοεῖ τις ὅτι ὁ Τοῦρκος δὲν εἶναι πλέον κύριος ἐδῶ, **μαντεύει ὅτι ὁ Ἕλλην δὲν θὰ εἶναι κύριος αὔριον.** Οἱ Ἄγγλοι κυβερνῶσι καὶ διοικοῦσι εἰς τὴν ἐλαχίστην κίνησιν τῶν ὑπαλλήλων διακρίνει τις τὴν κυριαρχίαν ταύτην. Ἐντοῦτοις κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν πόλιν, πάντα παρουσιάζουσιν ἰδέαν μουσουλμανικήν. Πρὸ τῆς πύλης, στεγῆς καὶ μαύρης σήραγγος θολωτῆς ὑπὸ ὑπερμεγέθη ὀχυρώματα, νεκροταφεῖον μετὰ στηλῶν λευκῶν ἢ ἐσκωριασμένων, αἱ μὲν καιναὶ καὶ ὄρθιαι αἱ δὲ ἀνεστραμμέναι· ἐδῶ, ἄνωθεν τῆς πύλης ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Σταυροφόρων ἐντὸς θυρεοῦ μαρμαρίνου· ἐκεῖ ὑπὸ εὐκαλύπτους καναπέδες. ὅπου θὰ ἐλθωσιν οἱ Μωαμεθανοὶ νὰ ροφήσωσι ναργιλὲν καὶ νὰ πίωσι καφὲ ἐντὸς μικροσκοπικῶν κυπέλλων. Πάντα ταῦτα σοὶ ἀναγγέλλουσι γῆν τοῦ προφήτου· ἔπειτα, ἰδοὺ γυναῖκες κεκαλυμμέναι καὶ μαῦροι ἀγαπητοὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Ἰσλὰμ Μεγαλοπρεπὲς **σεράγιον** ἐκ λίθων κίτρινον καὶ νεώτατον. Τειένη παραδόξου ἀρχιτεκτονικῆς, τάφοι ἁγίων (μουσουλμάνων· ὅπου καίουσι κοινοὶ λύχνοι· κλείσται ἀγοραὶ χαρακτῆρος ἀνατολικοῦ· πάντα ταῦτα εἶναι ὅλως μουσολμανικά....Πάραυτα ὅμως τὸ σύνολον ἀλλάσσει, διότι κατελείπομεν τὴν τουρκικὴν συνοικίαν . . . καὶ εὑρισκόμεθα ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων. Ἐδῶ θὰ εἶναι τὸ στρατόπεδον ἡμῶν.

Ἡ πόλις περιβάλλεται ὑπὸ ὀχυρωμάτων ὀφειλομένων εἰς τοὺς Λουζινιάνας, γάλλους πρίγκιπας, εἰς τοὺς Ἐνετοὺς, οἵτινες ἦρξαν τῆς Κύπρου μετ' ἐκείνους. Εὐρεῖαι τάφροι ἠμπόδιζον ἄλλοτε ποτὲ τὴν πρόσοδον εἰς αὐτὰ· σήμερον εἶνε πεπληρωμέναι. Εἶνε θελκτικὰ δάση, διότι ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐφυτεύθησαν εὐκάλυπτοι, πεῦκοι, ἔλατοι (;) λείρια, ψευδακακίαι καὶ ἄλλα εἴδη. Εἶνε ταῦτα ἔργον Γάλλου τινός· Τὰ ἀνάκυρτα τείχη κατερειποῦνται.....καὶ χρησιμεύουσιν ὡς λατομεῖον—παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις—εἰς τινας χαιρεκάκους κατοίκους πρὸς εὐθηνὴν ἀνοικοδόμησιν. Ἡ ἀγγλικὴ ἐξουσία ὀλίγην ἀγάπην ἔχει πρὸς τὰς ἀρχαιότητας καὶ θὰ ἐξαφανισθῶσιν αὗται, τοὐλάχιστον διὰ τὰ ὀχυρώματα Λευκωσίας. Προξενοῦσιν ἐντούτοις ὡραίαν ἐντύπωσιν καὶ ἡ διατήρησίς των εἶνε πηγὴ πολλαπλῶν περιπάτων, γραφικῶν καὶ εὐαρέστων.

Ἡ πόλις φαίνεται συνεσφιγμένη ἐντὸς τοῦ περιτειχίσματος τούτου. Χωρίζεται εἰς συνοικίας· ἐδῶ οἱ Τοῦρκοι, γενικῶς συνεσπειρομένοι περὶ τὰ τεμένη ὅπου δὲν εἶναι ἐγκαταλελειμμένα, ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες, οὓς μαντεύει τις πολυπληθεῖς ἐὰν κρίνῃ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κωδωνοστασίων· ἀπώτερον οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Λατῖνοι. Αἱ φυλαὶ οἰκοῦσι παρ' ἀλλήλαις ὡς κηλῖδες καὶ οἱ Ἕλληνες ἀνέλαβον νὰ εὐρύνωσι τὴν ἰδικήν των διὰ πολυγωνίας ἥτις παρέχει ἤδη εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀριθμοῦ μέχρι οὗ τοῖς παράσχῃ καὶ τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς νήσου, κάλλιον καὶ πλέον ἢ αἱ ἀγγλικαὶ παραγωρήσεις καὶ ἡ ἐνεστῶσα κακὴ πολιτική των.

Ἡ πόλις στενοχωρεῖται ἐντὸς τοῦ περιτειχίσματος, ὡσαύτως αἱ οἰκίαι ἐπίκεινται τῶν δημοσίων ὁδῶν, σύγκεινται δὲ αὗται ἐξ ἐλικοειδῶν δρομίσκων, κατὰ τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων ἐγείρεται παράδοξον κρᾶμα κυβικῶν οἰκοδομῶν αἱ σημερινῶν οἰκιῶν.

RENÉ DELAPORTE

«ΝΕΑ ΣΙΩΝ»

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχους Ἰουλίου—Αὐγούστου.

Ἀρχιμ. Δ. Μαραγκουδάκη. Τὸ δυνατὸν καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀναγκαιότης τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Διακ. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου. Εἷς ἄγνωστος κῶδιξ τῶν δογματικῶν κεφαλαίων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σπυρίδωνος Παπαγεωργίου Ἡ λειτουργία τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐκκλησιῶν.

Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Συνοδινοῦ. Περὶ τοῦ θείου κηρύγματος καὶ τῶν Ἱεροκηρύκων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρχιμ. Κλήμεντος Καρνατᾶ. Ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Σιλβέστρος ὁ Κύπριος.

Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Σταυροῦ κατὰ τὸ ἔτος 1906—1907 α'. Λογοδοσία τοῦ Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. β'. Ἀπολυτήριος προσφώνησις τοῦ Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς πρὸς τοὺς ἀποφοίτους.

Δημ. Σίμου Μπαλάνου. Κρίσις τῆς Δογματικῆς τοῦ κ. Χρήστου Ἀνδρούτσου.

Ξ. Α. Σιδερίδου. Ἔλεγχος τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ R. P. Louis Petit τῆς περὶ τῶν προνομίων τοῦ Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος συνοδικῆς πράξεως τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νικηφόρου τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου

Νέα βιβλία καὶ δημοσιεύματα, πεμφθέντα εἰς τὴν Νέαν Σιών.

Τὸ Ζήτημα τοῦ Νεκροταφείου ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σιών.

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

TO BE SOLD OR LET

the house of Mr A. G. PAGE on the Larnaca Road.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἡ κειμένη ἐν τῇ ὁδῷ Λευκωσίας—Λάρνακος οἰκία τοῦ κ. Α. Γ. Πέϊτζ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰδοποιοῦμεν τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἐνοικιάζονται τὰ ἐν τῷ χωρίῳ Ἀργάκα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πόλεως Χρυσοχοῦ κτήματα τοῦ Παναγίου Τάφου ἀποτελούμενα ἐξ ἀγρῶν καὶ δένδρων καρποφόρων διαφόρων καὶ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μετόχιον τῆς Ἁγ Βαρβάρας». Διὸ εἰ βουλόμενοί νὰ γίνωσιν ἐνοικιασταὶ ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν Ἔξαρχον τοῦ Παναγίου Τάφου εἴτε γραπτῶς εἴτε προφορικῶς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 11 Σεπτεμ. 1707.

Ὁ Ἔξαρχος τοῦ Π Τάφου

Ἀρχιμανδρίτης **Γεννάδιος.**

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΜΑΘΟΥΣ"

ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ

(Οἰκια Οὐίτφιλδ.)

Διευθυντὴς **ΙΩ. Α. ΡΩΣΣΙΔΗΣ**

Καθαριότης ἄμεμπτος. μαγειρικὴ ποικίλη καὶ ἀπαράμιλλος μὲ εἰδικὸν μάγειρον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Δωμάτια εὐάερα, εὐήλια, πολυτελῶς ἐπιπλωμένα μὲ ὅλον τὸ **comfort** τῶν Εὐρωπαϊκῶν ξενοδοχείων καὶ μὲ θαυμασίαν θεαν καὶ ἐξώστην πρὸς τὴν θάλασσαν.

Διοργανώσεις ἐπισήμων δείπνων καὶ ἑσπερίδων μὲ ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Ἐκτελοῦνται καὶ ἰδιαίτεραι παραγγελίαι γλυκυσμάτων καὶ παγωτῶν.

—Ἤδη ἐληφθησαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον φόρμαι παγωτῶν καὶ γλυκυσμάτων διὰ 5—16 πρόσωπα.

Παραγγελίαι οἰκογενειῶν καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη παραγγελία ἐκτελεῖται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ταχύτητος.

☛ ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Δ. ΔΙΑΔΕΚΤΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΖΗΤΕΙΤΕ τὰ μόνα ἐξέχοντα οἰνοπνευματώδη, ποτὰ ὡς καὶ τοὺς ἀρίστους οἴνους τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Ἐργοστασίου μου.

Ἐγγυῶμαι τοὺς οἴνους μου ὅτι οὐδέποτε ξυνίζουσιν ὅπου καὶ ἂν ταξειδεύσωσι καὶ μεχρι τελείας ἐξοδεύσεώς των εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγοραστῶν

Πωλήσεις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς

Δημ. Διαλεκτός.

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Πρόκειται περὶ τοῦ Σάπωνος Σκλαβούνου καὶ Σημίτη.

Συμφωνήσας ἐκ νέου μετὰ τοῦ ἐργοστασίου σαπώνων Σκλαβούνου καὶ Σημιτη, ὑπὸ ὅρους τοιούτους ὥστε νὰ ἔχω πάντοτε σάπωνα ἀρίστης ποιότητος, καὶ δεῖ ποιότητος τοιαύτης δυναμένης νὰ συγκριθῇ καὶ ὑπερβῇ ἀκομη εἰς τὴν ἐνέργειαν τὸν σάπωνα τῆς Τριπολεως ὅστις τιμᾶται λιανικως 9—10 γρ τὴν ὀκᾶν, ἐνῷ ὁ ἀριστης ποιότητος σάπων Σκλαβούνου καὶ Σημίτη τιμᾶται λιανικῶς μόνον γρ 7 1/2 τὴν ὀκᾶν· ἰδοὺ ἡ οἰκονομία 2 πιρίπου γρόσια κατ' ὀκᾶν· συνιστῶ λοιπὸν εἰς τοὺς καταναλωτάς νὰ προμηθεύωνται τὸν ἀρίστης ποιότητος σάπωνα Σκλαβούνου καὶ Σημίτη, καὶ σὺν τῇ οἰκονομίᾳ ὑποστηρίζεται οὕτως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία.

Ζητήσατε λοιπὸν ἀπὸ ὅλα τὰ παντοπωλεῖα τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς Κύπρου τὸν μοναδικὸν σάπωνα Σκλαβούνου καὶ Σημίτη.

Μεθ' ὑπολήψεως

Δημ. Διαλεκτός.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

"Ο ΣΩΤΗΡ"

Π. ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

κατὰ τὴν Πύλην Κυρηνείας ἔναντι τοῦ Ἄστυ. Σταθμοῦ ἐντὸς καταστήματος κομψοῦ, εὐρυχώρου καὶ εὐαέρου.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΜΠΑΔΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Κ. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΔΗΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Κεντρικὴ Ὁδὸς).

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ κατασκευάζονται ποικίλαι λάμπαδες ἐπίχρυσοι ἢ ἐπάργυροι ἐκ κηροῦ λευκοῦ διὰ γάμους γεννήσεις καὶ κηδείας.

Κατασκευάζονται ὡσαύτως ἐναύτῳ κομψότατοι ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων στέφανοι καὶ ἀνθοδέσμαι διὰ γάμους καὶ κηδείας μετὰ φιλοκαλίας καὶ κομψότητος ὅλως ἑλληνικῆς.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ἀσυγκρίτως κατώτεραι διὰ πᾶσαν ἔξωθεν προέλευσιν τοιούτων εἰδῶν, ἐνῷ ἡ χάρις καὶ ἡ κομψία των εἶναι ἐφάμιλλος εἰμὴ ὑπερτέρα.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ὁ διακεκριμένος Μουσικοδιδάσκαλος καὶ μουσουργὸς κ. *Ἰ. Οἰκονομᾶκος* κανονίσας τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων του διαθέτει τινας ἔτι πρὸς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν Ὀργανικῆς Μουσικῆς καὶ ὨΙδικῆς, ἤτοι κλειδοκύμβαλον καὶ ἅπαντα τὰ ἔγχορδα καὶ πνευστὰ ὄργανα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΑΜΠΑΙ ἀμερικανικοῦ συστήματος Hitchoche, ἀνάπτουσαι διὰ χορδίσματος, ἄνευ θάλου, πολὺ οἰκονομικαὶ εἰς τὴν καθ' ὅλου καὶ μὴ σβυνουσαι εἰς τὸν ἀέρα

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ Καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Ἰωαννίδου.

Πρὸ δεκαετίας τοιαῦται λάμπαι εἶχον εἰσαχθῇ ὡσαύτως παρ' ἐμοῦ οἱ ἀγοράσαντες δὲ ἔμειναν εὐχαριστημένοι ἐξ οὗτων.

Γ. Γ. Δημητριάδης

ἐκ Μόρφου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλον	γρ	33—38	
Κριθὴ	»	»	19—20
Βρομη	»	»	14
Ὄροβος	»	»	42
Ἄνισον ἡ ὀκὰ	»	5 1/2—6	
Λινόσπορος	»	»	2 9/40
Κουκκία ξ.	»	»	1 3/4
Σταφ. μαῦρ.	»	»	2
» βραστοὶ	»	»	2
Γεώμηλα	»	παρ.	40—60
Κόμμυα	»	»	22
Ἐλαια ἐντόπ. ἡ λίτρα	γρ	18	
» ξενα	»	» »	24—25
Βάμβαξ	»	»	25—26
Μαλλία	»	»	25—26
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	160—180	
Κουμανδαρία	»	»	200—250
Ρακὴ σουμα 20 β. ὀκ.	»		3

ΑΠΟΘΗΚΑΙΑ

Ὄρυζα δι' Ἀγγλίας ὁ σάκκο	γρ.	220
Ζάκχαρον	»	» 320
Ἄλευρα	»	» 173 175
Σάπων ἑλλην. ἡ ὀκᾶ.	»	5
Πετρέλαιον ρωτσ. τὸ κιβώτιον		65
(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας	γρ	182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»

Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας

[1] Σ. Σ. Οἱ ζουάβοι εἶναι στρατιωτικὸν σῶμα ἐν Ἀλγερίᾳ συγκειτουμενον ἐκ γαλλων στρατιωτῶν.

ΗΜΙΦΥΛΛΟΝ "ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ,,

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1907.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ^ος ΟΥ. ΤΣΕΡΤΣΙΛΛ
ΕΝ ΚΥΠΡΩι

Ἀπὸ τῆς π. Τετάρτης ἡ Κύπρος φιλοξενεῖ διαπρεπῆ πολίτην καὶ πολιτικὸν τῆς Μ Βρεττανίας ἐπισκεπτόμενόν τινας βρεττανικὰς ἀποικίας πρὸς προσωπικὴν ἐξέτασιν καὶ μελέτην τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Ἐπιβαίνων τοῦ ἰσχυροῦ καταδρομικοῦ «Ἀφροδίτη» ἐπεσκέψατο πρῶτον τὴν Μελίτην, ἥτις ἀποτελεῖ σπουδαιότατον ἐν τῇ Μεσογείῳ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικὸν σταθμόν, καὶ ἐκεῖθεβαίως οὐδὲν ἄλλο ἔμελλε ν' ἀκούσῃ αἴτημα εἰμὴ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀφαιρεθεισῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, εἰς ὃ δυστυχῶς ἀπήντησε μετὰ πικρᾶς αὐστηρότητος.

Ἐφώτιζεν ἤδη λαμπρῶς ὁ μεσημβρινὸς ἥλιος τὰς κυπριακὰς ἀκτὰς καὶ διὰ τῶν νέων ἀνοιγμάτων σαρκαστικῶς ἐλάγχαζον τὰ τείχη τῆς ἠρειπωμένης Ἀμμοχώστου ὅτε τὸ σιδηρόφρακτον σκάφος ἠγκυροβόλει τῇ αὐγῇ τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς τὰ ὕδατα ἀκριβῶς ἐκεῖνα, ὅπου ὁ Πολιορκητὴς Δημήτριος κατεναυμάχησε τὸν αἰγύπτιον στρατηγὸν Πτολεμαῖον στήσας ἐπὶ τῇ νίκῃ ταύτῃ τὸ θαυμαστὸν ἄγαλμα τῆς Νίκης τῆς Σαμοθράκης ὡς ἐπικαλεῖται σήμερον καὶ βαινούσης ἐπὶ πρώρας τριήρους, ἀνακείμενον δὲ νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ Λούβρῳ.

Εἰς τὴν μεσαιωνικὴν νεκροφάνειαν τῶν ἐρειπίων τῆς Ἀμμοχώστου προσέδωκε ταχέως ἔκτακτον ζωὴν ζωντανὸν ρεῦμα γερόντων, ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παίδων ἔκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων μετὰ κινητοῦ ζέσεως ἑλληνικῶν σημαιῶν ἀκολουθούντων διὰ τῶν φαιδρῶν χρωμάτων αὐτῶν πρὸς τὴν ἠρεμοῦσαν νοτελῶς θάλασσαν καὶ τὸν διαγελῶντα γαλανὸν οὐρανόν.

Τὸ ὄνομα τοῦ καταδρομικοῦ δὲν προὐτιμήθη πιστεύομεν τυχαίως, καίτοι οἱ βρεττανοὶ πολιτικοί, μετὰ τὸν ἀείμνηστον Μέγαν Γέροντα, δὲν φαίνονται γοητευόμενοι ὑπὸ τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ ἐκπάγλου κάλλους τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἀνέλπιστον κατ' ἀδόκητον δὲν θὰ ὑπῆρξε διὰ τὸν εὐπατρίδην βρεττανὸν Ὑφυπουργὸν τὸ ὡραῖον καὶ ἐνθουσιαστικὸν θέαμα πρὸ τῶν ἐπιθαλασσίων τειχῶν τῆς Ἀμμοχώστου καὶ ὑπὸ τὸν πύργον τοῦ Ὀθέλλου. Ἅπασα ἡ ἀρτιπαγὴς προκυμαία καὶ πολὺ περαν ἔτι εἶχε καλυφθῇ ὑπὸ σημαιῶν ἑλληνικῶν αἵτινες φριαιῶσαι ὑπὸ τῆς ἐνθέου θαλασσίας οὐρᾶς ἀπετέλουν γοητευτικὸν σμῆνος τῶν γαλανολεύκων καὶ πτερωτῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων τοῦ ἑλληνικωτάτου λαοῦ τῆς νήσου. Τοῦ ἐνθουσιῶντος καὶ ἀγαλλομένου ἐκείνου πλήθους προηγοῦντο ἐπαξίως τῆς Νέας Σαλαμῖνος κατὰ τὴν ἱστορικὴν εὐκτιρίαν ὁ Δήμαρχος Ἀμμοχώστου καὶ Βαρωσίων καὶ Βουλευτὴς Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Λούης Εὐ. Λοΐζου μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν νέων ἐπιστημόνων πρωτοστατούντων πάντοτε ἐν τῇ ἐθνικῇ κινήσει τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς πόλεως.

Ὁ κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου τῇ 9 π. μ. ἐπιβάντες λέμβου διεπεραώθησαν εἰς τὸ καταδρομικὸν «Ἀφροδίτη» ἵνα χαιρετίσωσι τὸν ἐντιμότατον Ὑφυπουργόν.

Ἄγημα ναυτῶν ἀπέδωκε στρατιωτικὰς τιμὰς πρὸς ἀμφοτέρους προσηνέστατος δὲ ὑπεδέξατο αὐτοὺς ὁ κ. Τσώρτσιλ πρὸς ὃν θλίβων τὴν χεῖρά του ὁ κ. Δήμαρχος λέγει:

«Εἰμὶ πολὺ εὐτυχὴς, Ἐντιμότατε, ὅτι πρῶτος "Ἕλλην προσέρχομαι ἵνα θλίψω τὴν χεῖρα ὑμῶν καὶ προσφωνήσω «καλῶς ἤλθετε».

Ὁ κ. Τσέρτσιλ ἀπαντῶν εἶπε:

«Χαίρω πολὺ ὅτι μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἔχω τὸ εὐτύχημα νὰ δεξιωθῶ τὸν "Ἕλληνα Δήμαρχον».

Μετά τινα φιλόφρονα συνομιλίαν ἀμφότεροι οἱ ἐπισκέπται ἀπεχαιρέτισαν τὸν κ. Τσέρτσιλ καὶ προεπέμφθησαν μέχρι τινὸς ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ ἀγήματος χειροτίζοντος στρατιωτικῶς. Καὶ ἐπιβάντες τῆς λέμβου διεπεραιώθησαν εἰς τὴν προκυμαίαν διαβιβάσαντες καὶ τὴν πληροφορίαν ὅτι τῇ 10 π. μ. θὰ ἀπεβιβάζετο ὁ Ὑφυπουργός.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην μεγάλη λέμβος φέρουσα τὸν Ὑφυπουργὸν μετὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῆς ἀκολουθίας του ἀπεσπάσθη τοῦ καταδρομικοῦ καὶ ὑπάπτερος ἀφίκετο εἰς τὴν ἀποβάθραν ὅπου αὖθις προσεφώνησεν αὐτὸν ὁ κ. Δήμαρχος εἰπων:

«Εἶναι εὐτυχὴς ἡ πολίχνη μας, Ἐντιμότατε, διότι αὐτὴ πρώτη ἔχει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ δεξιωθῇ Ὑμᾶς καὶ προσαγορεύσῃ δι' ἐμοῦ τὸ «καλῶς ἤλθετε.» Αἰνοῦμεν τὸν Ὕψιστον καὶ πανηγυρίζομεν τὴν ηὐλογημένην ἡμέραν τῆς εἰς τὴν πατρίδα μας ἀφίξεώς σας. (ἀναφέρεται μετὰ τοῦτο εἰς τὴν κάθοδον του ἀειμνήστου Γλάδστωνος εἰς Ἑπτάνησον.) Πατεῖτε τὴν ἱστορικὴν γῆν τοῦ Τεύκρου καὶ τοῦ Εὐαγόρου ἐκπρόσωπος τῆς φιλελευθέρας Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τοῦ Μ. Βρεττανικοῦ Ἔθνους καὶ ἀπὸ πρώτης ὄψεως μαντεύετε τοὺς πόθους καὶ τὰ αἰσθήματά του οἵτινες συνενοῦνται εἰς τὴν διάπυρον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος (παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ πληροῦσι τὸν αἰθέρα «Ζήτω ἡ ἕνωσις»)

«Τὸν ἀκοίμητον τοῦτον πόθον στεντορείως διεκήρυξεν ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς δεξιούμενος τὸν πρῶτον ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ μυριόστομον ἐπαναλαμβάνει αὐτὸν ἀπὸ τῶν μυχίων τῆς καρδίας του κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἀνὰ πᾶσαν γωνίαν τῆς Κύπρου.

«Τὸν πάθον τοῦτον ἑρμηνεύει καὶ τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἰσχυρὰ καὶ ἀθλιαστος φωνὴ ἀπὸ τῶν στέρνων ὅλων ἡμῶν (παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ «Ζήτω ἡ Ἕνωσις».)

«Μετὰ τῆς γλυκείας λοιπὸν ἐλπίδος τῆς ταχείας ἑνώσεως ἡμῶν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἐνδόξου Βασιλείας τοῦ Γαληνοτάτου Ἄνακτος τῆς Μ. Βρεττανίας ἀναφωνοῦμεν ἐκ τοῦ βάθους τῆς καρδίας ἡμῶν:

Ζήτω ἡ Α. Μ. ὁ Βρεττανὸς "Ἀναξ Ἐδουάρδος Ζ' !

Ζήτω ὁ ἐντιμοτ. Ὑφυπουργός Του κ. Τσέρτσιλλ !

Ζήτω ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος !

Τὴν ἐνθουσιαστικὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Δημάρχου ἐκάλυψαν νέαι καὶ βροντώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ἐνῷ τὸν πέλαγος τῶν σημαιῶν ἐκυμάτιζε τρικυμιωδῶς. Ἡ φωνὴ τοῦ παρισταμένου Μωαμεθαν. Συμβούλου Ναὴμ Ἐφ.. ἐπνίγετο ὑπὸ τῆς βροντῆς τῶν Ἑλληνικῶν ζητωκραυγῶν ἐλθόντος ὅτι ἡ **Κύπρος ἂν ποτε ἤθελεν ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν Κύρον αὐτῆς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτᾶνον.**

Ὁ κ. Τσώρτσιλ προσηνὴς πάντοτε ἀπαντᾷ:

«Εἰμὶ λίαν εὐτυχὴς διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν σας. Ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὀλιγοημέρου διαμονῆς μου θὰ κατωρθώσω νὰ μελετήσω τὸ περίπλοκον **ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν. Βεβαιώθητε ὅτι θὰ φροντίζω πάντοτε περὶ τῆς εὐτυχίας τῆς νήσου ταύτης.»**

Τοὺς λόγους τοῦ ὑφυπουργοῦ ἐκάλυψαν καὶ πάλιν αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, καὶ ἔτε ἐπέδη τῆς ἀμάξης διευθυνόμενος πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Λέσχην κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἔρριπτον εἰς αὐτὴν μικρὰς κομψὰς ἀνθοδέσμας μετὰ γαλανολεύκων ταινιῶν χρυσοῖς γράμμασι φερουσῶν τὰς λέξεις **«Ζήτω ἡ Ἕνωσις»** τὸ δὲ πλῆθος ἀνασείον τὰς σημαίας καὶ διηνεκῶς ζητωκραυγάζον παρηκολούθει αὐτήν. Ὁ ὑφυπουργὸς κατῆλθε πρὸ τῆς ἀγγλικῆς λέσχης ὅτου ἀνέμενεν αὐτὸν ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής. Τὸ πλῆθος ἐν ζητωκραυγῇ ἐπανῆλθεν ἄπρακτον εἰς τὴν πόλιν ὅπου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης «Ὁμόνοια» ὡμίλησαν πρὸς αὐτὸ ὁ παρευρεθεὶς ἐκεῖ βουλευτὴς Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης καὶ ὁ δικηγόρος κ. Γ. Μυριάνθης, μεθ' ὃ διελύθη πεσοσωρινῶς.

Τῇ 2 μ. μ. εἶχε πληρώσει τὸ πλῆθος πάλιν ὅλην τὴν πλατεῖαν τοῦ σιδηροδρ. σταθμοῦ ὅπου τῇ 3 μ. μ ἀφίκετο ὁ ὑφυπουργὸς μετὰ τῆς Α. Ε τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς ἀκολουθίας του καὶ ἐπιβάντες τῆς ἁμαξοστοιχίας ἀπῆλθον κατευοδούμενοι ὑπὸ ἐκκωφαντικῶν ζητωκραυγῶν **«ζήτω ἡ ἕνωσις.»**

Πρὸ τῆς ἐξόδου του ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ὑφυπουργὸς ἔλαβε τριακοντάδα τηλεγραφημάτων ἐκ διαφόρων πόλεων διαφόρων σωματείων διαδηλούντων τὸν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως πόθον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ψήφισμα ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, ὑπεβλήθη παρὰ τῆς πολεως Βαρωσίων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Αἱ ἀγοραῖαι ἕξεις τῆς Λευκωσίας ἀντιτίθενται ὅλως πρὸς πολυπληθεῖς συναθροίσεις ἀνθρώπων, ἐν ἐργασίᾳ μάλιστα ἡμέρᾳ. Ἐντεῦθεν ἐνωρὶς πολλοὶ οἰκογένειαι ἀπὸ τῆς 3 μ. μ. ἤρξαντο συρρέουσαι περὶ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν αἱ μὲν πεζῇ πολλοὶ δὲ ἐπὶ σημειοστολίστων ἁμαξῶν καὶ περὶ τὴν 4 μ.μ. ἐκλείοντο τὰ καταστήματα καὶ τὸ ρεῦμα τῶν ἀνθρώπων ὠγκοῦτο. Εἰς τὴν ἀρξαμένην ἤδη κίνησιν προσέδοσαν πολλὴν ζωηρότητα καὶ φαιδρότητα οἱ μαθηταὶ τῶν κοινοτικῶν σχολείων καὶ οἱ μαθήτριαι τοῦ κοινοτικοῦ παρθεναγωγείου φέροντες ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ παραταχθέντες κατὰ μῆκος τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ ἥτις παρεῖχε τὸ θέαμα γαλανολεύκου ποταμοῦ. Καταστήματα καὶ οἰκίαι τῆς ὁδοῦ ταύτης ὡς ἐκ συνθήματος ἐσημαιοστολίσθησαν καὶ τὸ περιβάλλον καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀποτελεῖ θέαμα ἐνθουσιαστικόν. Πολλοὶ ἤδη πολῖται προσέρχονται σημαιοφοροῦντες καὶ παρελαύνουσιν οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου φέροντες ἕκαστος σήματα τινα μικρὰ βαθυλύανα ἢ κυανοπράσινα μετὰ λευκοῦ ἀσυμμέτρου σταυροῦ ἅτινα φαίνονται ὅτι ἤθελον νὰ παραστήσωσι σημαίαν ἑλληνικήν, πᾶν ἄλλο δμως ἦσαν ἢ σημαῖαι Ἑλληνικαί.

Αἱ ῥωτογραφικαὶ εἰκόνες τῆς δεξιώσεως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δείξωσιν ἐντελῶς τὴν πλήρη ἀντίθεσιν τῆς παραστάσεως τῶν κοινοτικῶν σχολείων πρὸς τὴν τοῦ Γυμνασίου. Τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς παλαιᾶς Ἐπιτροπῆς οὐδόμοῦ ἐφάνη, καὶ ἔπραξε κάλλιεν ἢ ἂν ἐνεφανίζετο ὡς τὸ Γυμνάσιον.

Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι πάντων τῶν ἄνωθι εἰρημένων ἑκπαιδευτηρίων παρετάχθησαν κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς πλατείας τοῦ σταθμοῦ εἰς ἔκτασιν σχεδὸν μιλίου. Ἡ πλατεῖα τοῦ σταθμοῦ ἦτο ἔρημος, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ πληρωθῇ ὁλόκληρος ὑπὸ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου ἐν εὐτάκτῳ παρατάξει ἥτις θ' ἀπετέλει ὡραιοτάτην εἰκόνα. Ἀλλ' οἱ μαθηταὶ ἐκρατήθησαν μακρὰν τῆς πλατείας διότι βεβαίως ἔφερον σημαίας Ἑλληνικάς.

Τὸ ἄλλο ποικίλον πλῆθος ἐξ ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων, ὧν πολλοὶ ἔφερον σημαίας καὶ οἱ σημαιοστόλιστοι δμιλοι ἐπλήρουν τὸν περὶ τὸν σταθμὸν χῶρον ὅστις ὁλόκληρος παρεῖχε τὴν θεαν καὶ τὴν ἐντύπωσιν χώρας ἀγνῶς ἑλληνικῆς διαθηλούσης ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τοῦ βρεττανοῦ πολιτευτοῦ τοὺς αἰωνίους καὶ ἀκοιμήτους ἐθνικοὺς πόθους του. Ὅπου καὶ ἂν ἔστριφέ τις τὸ βλέμμα θὰ συνήντα σημαίας Ἑλληνικὰς ἢ διεσταυρωμένας ἢ κατὰ πυκνὰς γραμμὰς καὶ συστάσεις. Οὐδὲν ὑπῆρχε τὸ ξενικὸν, ἐκυρίευσεν ὅλον τὸν χῶρον ἐκεῖνον μία ὡραία καὶ συγκινητικὴ εἰκὼν τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς ἰδέας.

Ἡ ἄφιξις καὶ ἡ δεξίωσις.

Ἡ σειρὴν τῆς σιδηροδρομικῆς ἀτμομηχανῆς καὶ ὁ ἀναθρώσκων καπνὸς μακρόθεν ἤγγειλαν τὴν προσέγγισιν τοῦ ἀνυπομόνως ἀναμενομένου ξένου, καὶ εἰς τὸν συριγμὸν ἀπήντησαν αἱ ἀργυραῖ κραυγαὶ τῶν παρατεταγμένων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν «Ζήτω ἡ Ἕνωσις» καὶ εἰς τὸν ἀνελισσόμενον καπνὸν ὁ χαρμόσυνος κροταλισμὸς τῶν παμπληθῶν σημαιῶν.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀτμομηχανῆς μετὰ τῆς ἑλκομένης ἁμάξης ἧς ἐπέβαινεν ὁ ἐντιμ. Ὑφυπουργὸς ἡ Α. Ἐξ ὁ Μ. Ἀρμοστὴς μετὰ τῶν εἰς Ἀμμοχωστον ἐκδραμόντων ἐμπιματαρχῶν καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν προὐκάλεσε σφοδρὰν συγκίνησιν καὶ τὸ πλῆθος τῶν σημαιοφόρων συνωστίζετο παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, ἀπὸ ἄκρου δὲ εἰς ἄκρον βοὴ συνεχὴς ἀντηχεῖ «Καλῶς ἤλθετε», «Ζήτω ἡ Ἕνωσις»

Εἰς τὸν σταθμὸν παρῆσαν ὁ Πανιερώτ. Μητροπολίτης Κιτίου μετὰ τῶν βουλευτῶν Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. κ. Α καὶ Θ. Θεοδότου, καὶ ὁ κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ Δημαρχεύοντος Λεύκωσίας ὅστις καὶ προσεφώνησε τὸν Ὑφυπουργὸν εὐχαριστήσας αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς πόλεως καὶ ἐπικαλεσάμενος τὴν μέριμναν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ τόπου οὗτινος θ' ἀντιληρθῇ προσωπικῶς τῶν ἀναγκῶν καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Θ. Θεοδότου ἐξ ὀνόματος τῆς νήσου προσεφώνησε τὴν Α. Ἐντιμότητα ὡς ἑξῆς:

Ἐντιμότατε,

Ἡ Κύπρος πᾶσα δεξιοῦται ὑμᾶς γηθοσύνως πεποιθυῖα ὅτι ἐπισκέπτεσθε αὐτὴν οὐχὶ μὲ τὰς χεῖρας κενάς. Οἱ Κύπριοι πολλὰ ἔχομεν νὰ ὑποβάλωμεν αἰτήματα, τῇ στιγμῇ ὅμως ταύτῃ κύριον αἴτημα ὁ ἑλληνικὸς τῆς νήσου πληθυσμὸς ὑποβάλλει καὶ δι' ἐμοῦ τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς οὐδεμία δύναμις ἠθικὴ ἢ ὑλικὴ, οὐδὲν συμφέρον ὁσονδήποτε μέγα δύναται ν' ἀποχωρίσῃ αὐτῆς.

«Πρὸς τὸν μεγάθυμον Ἄνακτα τῆς Μ. Βρεττανίας ἀτενίζομεν οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες ὡς πρὸς ἐλευθερωτὴν καὶ δι' ἐλπίδος ἔχομεν ὅτι ἡ ὡραία τῆς Ἀγγλίας δόξα ἐν Ἑπτανήσῳ θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμ. Ἐντιμότητος ἡ Κύπρος χαιρετίζει νέον Γλάδστωνα, προάγγελον τῆς ἐλευθερίας της.

Ἐπὶ τούτοις ἀναφωνῶ:

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῆς Μ. Βρεττανίας Ἐδουάρδος Ζ'!

Ζήτω τῆς Κύπρου ἡ ἕνωσις μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος!

Ὁ κ Τσέρτσιλ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ τῷ ἐντίμῳ κ. Θεοδότου διὰ τὴν λαμπρὰν δεξίωσιν ἧς τυγχάνω ἐν Λευκωσίᾳ. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα ἐπαναλαμβάνω ὅ,τι εἶπον καὶ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, ὅτι τὰ αἰτήματα τῆς νήσου θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει ἀναλόως τῶν σπουδαίων ἐπιχειρημάτων, δι' ὧν θὰ συνοδεύωνται. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον νομίζω ὅτι δὲν εἶναι πρόσφορος ἡ στιγμὴ αὕτη ὅπως εἴπω τι περὶ τούτου, ἀλλ' εὐχαριστῶ τὸν ἔντιμον κ. Θεοδότου διὰ τὰς λαμπρὰς καὶ ὑψηλὰς ἐκφράσεις πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Ἐδουάρδον.»

Ὁ κ. Διοικητὴς συνέστησεν εἶτα πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν τὸν Ἀγ. Κιτίου καὶ τὸν κ. Ἀντ. Θεοδότου καὶ μετὰ βραχεῖαν ἀνάπαυλαν ἐπέβησαν ἅπαντες τῶν ἀναμενουσῶν ἁμαξῶν κατευθυνόμενοι εἰς τὸ Ἀρμοστεῖον καὶ περιπεμπόμενοι πάντοτε διὰ ζητωκραυγῶν «**Ζήτω ἡ Ἕνωσις**».

Η ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΩΣΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΙΘΟΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ

Διὰ προγράμματος καθωρίσθη ὁ τρόπος καὶ ἡ τάξις τῆς ὑποδοχῆς τῶν διαφόρων Ἐπιτροπειῶν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῇ ἐπιούσῃ Πέμπτῃ 27)10 Ὀκτωμβρίου.

Ἀπὸ τῆς 9½ π. μ. ἅπαντες οἱ κ. βουλευταὶ καὶ αἱ δεδηλωμέναι Ἐπιτροπεῖαι συνέλευσιν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ ἰδιωτῶν προσκεκλημένων. Τὰ θεωρεῖα τῶν δημοσιογράφων καὶ τοῦ ἄλλου κοινοῦ εἶναι πλήρη αὐχὶ ὅμως πλείονες τῶν ὑπαρχουσῶν θέσεων.

Τῇ 10½ π.μ. προσέρχονται ὁ ἐν. Ὑφυπουργὸς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ οὓς τὸ ἐν ἐν τῇ πλατείᾳ σημαιοφοροῦν πλῆθος ὑποδέχεται διὰ ζητωκραγῶν «ζήτω ἡ ἕνωσις» καὶ ἀνασείουν τὰς ἑλληνικὰς σημαίας ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς καταλαμβάνει τὴν προεδρικὴν θέσιν ὁ δὲ Μ. Ἀρμοστὴς μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀκολουθίας κάθηνται εἰς τὰς ὄπισθεν ἕδρας τῶν διακεκριμένων ἐπισκεπτῶν.

Πρῶτος προσέρχεται ὁ βουλευτὴς Λάρνακος—Ἀμμοχώστου ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Λάρνακος κ. Εὐαγγ. χ: Ἰωάννου δστις ἐκθέτει προφορικῶς καὶ εὐγλώττως τὴν ἀνάγκην τῆς συνδέσεως τῆς πόλεως ταύτης μετὰ τῆς Λευκωσίας διὰ σιδηροδρόμου. Ὑπέμνησε τὸν ψηφισθέντα νόμον καὶ τὰ ὑποβληθέντα ἐπανειλημμένα ψηφίσματα ἐξῆρε τὴν ἀναμφισβήτητον ἐμπορικὴν ὑπεροχὴν τῆς Λάρνακος καὶ τὴν γενικὴν ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ὠφέλειαν εἰς τὴν καθόλου ἐμπορίαν τῆς νήσου. Μετὰ τοῦτο ἦλθεν ἐπὶ τὸ ζήτημα τῶν λιμενικῶν βελτιώσεων ἐπικαλεσάμενος τὴν μέριμναν ὅπως δοξῶνται ὡς τάχιον καὶ εὐχαριστήσας τῷ Μ. Ἀρμοστῇ διὰ τὰς ἀγαθὰς περὶ ταύτων φροντίδας Του.

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἀπαντῶν λέγει, ὅτι τὰ τεθέντα ζητήματα εἶναι τοπικῆς ἀνάγκης καὶ πρέπει νὰ συζητηθῶσι μετὰ τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως· οὐχ ἧττον ἄμεμπτος ἀκροᾶται περὶ τῶν τοπικῶν ζητημάτων καὶ μεγίστην θὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς αὐτά. Δύο εἶναι τὰ τεθέντα ζητήματα, τὸ πρῶτον μεῖζον καὶ δυσχερέστερον τοῦ δευτέρου καὶ εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποφασίσῃ τις ἀμέσως.

«Ὅταν τὰ μέσα εἶναι περιωρισμένα ἀγαθόν τι μέσοι ὑποχωρεῖ πρὸ ἄλλου εὐχερεστέρου καὶ ἧττον ἀγαθοῦ.

«Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καίτοι μόλις ἓν παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς γραμμῆς Ἀμμοχώστου — Λευκωσίας εἰς κοινὴν χρῆσιν, ἡ αὔξησις τῶν εἰσπράξεων αὐτῆς ἐπιτρέπει νὰ ἀτενίζῃ τις τὸ μέλλον μετ' ἐλπίδων, ὅθεν πᾶν μέτρον τεῖνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γραμμῆς Ἀμμοχώστου—Μόρφου ἀποτελεῖ ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς χρομαμῆς Λευκωσίας—Λάρνακος. Σκέφθητε ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ὦμεν βέβαιοι ὅτι τὸ πλοῖόν μας θὰ ἐπιπλεύσῃ καὶ εἶτα θὰ καθελκύσωμεν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν. «Συνετὸν νομίζω, ὅθεν, ν' ἀναμένωμεν ἀκόμη μέχρι οὗ ἀποφασίσωμεν τὴν διακλάδωσιν ταύτην.

«Καταλείπω τὸ ζήτημα διαβεβαιῶν ὑμᾶς ὅτι δὲν θὰ παρέλθωσιν εἰμὴ ἐλάχιστα ἔτη καὶ τὸ ἔργον θὰ ἐκτελεσθῇ.

«Ὡς πρὸς τὸν λιμένα ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι τὸ ἔργον δέον νὰ χωρήσῃ πλέον ἐμπρὸς ἄνευ βραδύτητος οἱασδήποτε.

«Εἶνε ἀληθὲς ὅτι βάθος 8 ποδῶν δὲν εἶνε τὸ μεγαλείτερον βάθος ὅπερ θὰ ἐπεθύμει τις ἐκεῖ μαθάνω ὅμως ὅτι τὸ Συμβούλιον ἀπεδέχθη τὸ βάθος τοῦτο μετὰ τῆς προθέσεως ν' αὐξάνηται ἐφόσον πλοῖα μεγαλειτέρας χωρητικότητος θὰ καταπλέουσι ἐκεῖ καὶ τοῦτο δὲν θὰ ἦτο δύσκολον.»

Ὁ Ἰλφὰν Ἐφ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἐβκὰφ καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς μωαμεθανικῆς κοινότητος Λεύκας ἐζήτησε θεραπείαν, κατὰ τῆς ψωρίασεως τῶν ἐσπεριδοειδῶν, ἐπέκτασιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς Λεύκαν, ἵδρυσιν Ἐπαρχ. Δικαστηρίου. Ὁ Χαφοὺζ Ραματὰν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πολεως Πάφου ἐζήτησε τὸν καθαρισμὸν τοῦ λιμένος Πάφου, ἐπέκτασιν ἐκεῖθι τοῦ σιδηροδρόμου, ἄδειαν καπνοφυτείας καταπολέμησιν φυτικῶν τσώσων καὶ πλειοτέραν ἐν γένει μέριμναν ὑπὲρ τῆς παραγκωνισμένης ἐκείνης Ἐπαρχίας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς ἀπήντησε εἰς ἀμφοτέρους καταλλήλως καὶ ἐπειδὴ ἐσήμανε ἡ μεσημβρία, ἡ συνεδρία διεκόπη ἀναβληθεῖσα εἰς τὴν σήμερον Σάββατον.

ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ

Τῷ φιλτάτῳ μοι Κ. Α. Κωνσταντινίδῃ.

Τί κρῖμα, Καλλιόπη μου, 'στ' ἀγγελικό σου σῶμα
Νὰ βάλῃς μόνο κάτασπρα κι' ὄχι καὶ γαλανὰ
Καὶ νὰ μὴ σμίξῃς τεχνικὰ τόνα μὲ τἄλλο χρῶμα
Γιὰ νὰ φτερώσῃς ὅλους μας μ' ὀνείρατα τρανά!

⁂

Θἄσουν ἀκόμη πιὸ γλυκειὰ κι' ὀνειρευτὴ κι' ὡραία
Ἂν τὸ κορμί σου 'στόλιζες μὲ κάτι γαλανὸ
Καὶ θἄμοιαζες, Νυφοῦλα μου, μὲ μιὰ γλυκειὰ Σημαία
Ποῦ μοιαζει μὲ τὸ χρῶμα σου καὶ μὲ τὸν οὐρανό!

⁂

Κι' ὁ Μέγας Πατριάρχης μας θὰ σὲ ξαναβλογοῦσε
Καὶ δίχρωμη θὰ σ' ἔπαιρνε 'στὸν Τσῶρτσιλ μὲ χαρὰ
Καὶ δείχνοντας τὰ κάλλη σου θὰ τοῦ βροντοφωνοῦσε:
Τέτοιαν Σημαίαν ὥμορφην ἡ Κύπρος καρτερᾷ!

Ἰωάννης Περδίος.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΟΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΝ Κον ΤΣΕΡΤΣΙΛ

Ἐντιμότατε,

Ἐκ μέρους τῆς Ἀρμενικῆς Κοινότητος ἐν Κύπρῳ ἐπιτραπήτω ἵνα προσφωνήσωμεν ὑμῖν εἰλικρινέστατον «καλῶς ἦλθετε» καὶ ἐκφράσωμεν τὰ ἡμέτερα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ὑμῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἱστορικῆς ταύτης νήσου.

Καίτοι δὲν εἴμεθα ὑπήκοοι τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς Ἀρμένιοι, αἰσθανόμεθα ὅτι ὑποχρεούμεθα ὑπὸ καθήκοντος ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπεδείξατο ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς εὐπραγίας τῶν παροικούντων ὁμοεθνῶν ἡμῶν ἐν τῇ κλασσικῇ χώρᾳ τῆς Κύπρου μεθ' ἧς ἡ Ἀρμενικὴ φυλὴ τόσον ἰσχυροὺς ἔσχεν ἱστορικοὺς δεσμούς.

Ἀναγνωρίζομεν τὴν εὐθύτητα τῆς Βρεττανικῆς διοικήσεως, τὴν τελείαν ἀνεξιθρησκείαν ἥτις καθοδηγεῖ αὐτὴν εἰς πάσας τὰς πράξεις της, καὶ ἐν ὑμῖν, Κύριε, τὸν προάγγελον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ εὐρέος φιλελευθέρου πνεύματος τοῦ αἰῶνος.

Ἀπολαύοντες τῆς πεφωτισμένης Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπὶ τῇ εὐοιώνῳ ταύτῃ περιστάσει ἐπιτραπῇ ἡμῖν ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν διάπυρον ἐλπίδα ἡμῶν ἵνα ἐν φιλικῇ καὶ ἐγκαρδίῳ συνεργασίᾳ τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ταχέως ἀνταλλάξωσι πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἐπιβληθείσας δυσὶ μέρεσι τῆς Κυπριακῆς Συμβάσεως τοῦ 1878 χάριν τῆς εἰρήνης, εὐημερίας καὶ ἁρμονίας τῶν λαῶν τῶν κατοικούντων χώρας αἵτινες ὑπῆρξαν κοιτὶς τῆς θρησκείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἵνα ζήσητε ἐπὶ ἔτη μακρὰ καὶ ἐνισχύωνται αἱ χεῖρες ὑμῶν πρὸς πρόοδον καὶ προαγωγὴν τῶν εὐεργετικῶν διαθέσεων τοῦ ἐνδόξου Ἄνακτος τοῦ προστατοῦντος τῶν τυχῶν τοῦ Βρεττανικοῦ Κράτους εἶνε ἡ διάπυρος δέησις τῶν ταπεινοτάτων ὑπομνηματιστῶν.

Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΟΙ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1907.

Δὲρ Ὀχαννὲς Σιαχινιὰν
Ἐφημέριος τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας ἐν Λευκωσίᾳ.

Μ. Σεβασλῆς
Δικηγόρος καὶ Δημοσιογράφος.

Ἀρτὶν Μελικιὰν
Γαιοκτήμων.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ Λάρνακος ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σύνταξιν τεθέντος κ. Δ. Κόπαμ ἀπὸ 19|1 προσεχοῦς Νοεμβρίου διωρίσθη ὁ τῆς Πάφου κ. Κ. Φ. Γουδχάους.

***

ΔΕΙΠΝΟΣ παρετέθη ἐν τῷ Ἀρμοστείῳ τῇ π. Τετάρτῃ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐντιμ. Ὑφυπουργοῦ κ. Ταίρσιλ εἰς ὃν προσεκλήθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ Πανιερώτ. Μητροπολίτης Κιτίου καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ. Α. καὶ Θ. Θεοδότου καὶ τινες ἰδιῶται.

Εἰς τὸν δεῖπνον δὲν προσῆλθον οἱ κληρικοὶ προσκεκλημένοι ἕνεκα τῆς νηστείας.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς Πέμπτης ἕτερος παρετέθη δεῖπνος εἰς ὃν παρεκάθησαν οἱ ὑπολειπόμενοι τῶν κ. κ. βουλευτῶν ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου, ὁ Ἅγ. Κυρηνείας καὶ ἄλλοι κληρικοί.

***

Η ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΔΟΧΗ τῶν Ἐπιτροπειῶν ὑπὸ τοῦ Ἐντιμ. Ὑφυπουργοῦ ἐγένετο τῇ π. Πέμπτῃ ἀρξαμένῃ τῇ 10. 30' π. μ. καὶ λήξασα τῇ μεσημβρίᾳ ἀκριβῶς. Προσῆλθε πρώτη ἡ Ἐπιτροπεία Λάρνακος, ἐκπροσωπηθεῖσα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Εὐαγγ. χ Ἰωάννου, μετ' αὐτὴν ἡ τῆς Ὀθωμ. Κοινότητος Λεύκας διὰ τοῦ Ἰλφὰν ἐφ. Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐβκὰφ καὶ ἡ τῆς Μωαμεθανικῆς Κοινότητος Πάφου διὰ τοῦ Χαφοὺζ Ραματάν.

***

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ χθὲς μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς Κυρήνειαν ὅπου ἐγένετο αὐτῷ δεξίωσις πατριωτικὴ, μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ Ἐδουάρδου.

***

ΓΑΜΟΙ Τῇ π. Κυριακῇ ὁ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος ἠυλόγησε τοὺς γάμους τοῦ ἐμβριθοῦς θεολόγου καὶ εὐφραδοῦς ἱεροκήρυκος κ. Θεοχάρους τοῦ δὲ τῶν θρησκευτικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Λάρνακος κ. Κ. Α. Κωνσταντινίδου καὶ τῆς ἐρατεινῆς καὶ ἀμίστα μεμορφωμένης δεσποινίδος Καλλιόπης Π. Περδίου ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυπληθεστάτων συγγενῶν καὶ φίλων. Οἱ εὐτυχεῖς νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν χθὲς εἰς Λάρνακα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἠυλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Α Ἀγκαστινιώτη μετὰ τῆς σεμνῆς δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Ροτσέττη ὑπὸ τὰς εὐλογίας πολυαρίθμων συγγενῶν καὶ φίλων.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα πᾶσαν εὐδαιμονίαν.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Οἱ ἀγιώτατοι Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἠσχολήθησαν περὶ τὴν μελέτην τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἤτις πιθανὸν νὰ περατωθῇ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἡ «Βυζαντινὴ Ἐπιθεώρησις» Ἀθηνῶν ἀναφέρει ὅτι ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐν Κων)πόλει ἀπεφασίσθη ἵνα ἀποκλεισθῶσιν οἱ δύο Μητροπολῖται Κιτίου καὶ Κυρηνείας καὶ ἂν μὴ εὑρεθῇ ἄλλος ἐν Κύπρῳ κληρικὸς διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον καὶ προταθῇ τοιοῦτος ὑποψήφιος ἔξωθεν.

Τὴν εἴδησιν ταύτην ἀναγράφουσιν αἱ ἀττικαὶ Ἐφημερίδες «Ἄστυ» καὶ «Βυζαντινὴ Ἐπιθεώρησις» ἥτις εἶναι ἀδάσμιος ἐπανάληψις προγενεστέρας ὁμοίας εἰδήσεως ἥτις εἶχε κυκλοφορήσει πρὸ τριῶν ἑβδομάδων. Ἐπιστολαὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οὐδόλως ἀναφέρουσι τοιαύτην συνοδικὴν ἀπόφασιν ἢ ἐργασίαν, οὐδ' εἶναι δυνατὴ οἱαδήποτε ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τοῦ πέρατος τῆς μελέτης τῶν δύο ὑπομνημάτων.

Εἶναι μόνον ἀληθὲς ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ἀναμασᾷ τὴν παλαιὰν ἐκείνην γνώμην του, καίτοι εἶχεν ἀνακαλέσῃ αὐτὴν διὰ τῆς τελευταίας ἐκκλησέως του πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαὸν προσκαλῶν αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἐλευθέρας ἐκλογὰς κατὰ παραδεδεγμένα ἔθη καὶ θέσμια τῆς Ἐκκλησίας του.

ΙΩΑΚΕΙΜΙΚΗ ΔΥΣΤΡΟΠΙΑ

Διαπρεπὴς κληρικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει γνωστότατος εἰς τὸ Πανελλήνιον διὰ τὴν ἡρωϊκὴν ὄντως πολιτείαν του πρὸς τὴν Γ. Πύλην συχνὰ λέγει **ὅτι τὸν Ἰωακεὶμ Γ' πονηρὸν πνεῦμα ἐγέννησεν ἕνα πειράξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ**, καὶ φαίνεται ὅτι ὁ εὐσεβέστατος καὶ πατριωτικώτατος ἱεράρχης δὲν ἔχει ἄδικον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία χειμάζεται καὶ ταλαιπωρεῖται δεινῶς καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐχομεν ἀνάγκην τῆς εὐμενείας τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Γ. Πύλης πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἐθνικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ὁ Ἰωακεὶμ Γ'. ὡσεὶ μὴ ἤρκει ἡ ἐνεστῶσα ἐχθρότης τῆς κυριάρχου ἐξουσίας ἔσχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ ἀναστήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου Ε' πρὸ τῆς κεκλεισμένης πύλης ὅπου ἀπήγχονίσθη τῷ 1821 Δὲν ἀνέμενε τὸ Ἑλλην. Ἔθνος τὴν ὅλως ἄκαιρον ἐμπνευσιν τοῦ Ἰωακεὶμ ἵνα στήσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ του θρόνον ὑψηλὸν εἰς τὸν μέγαν ἐθνομάρτυρα οὗτινος ὁ ἀνδριὰς ἀτενίζει καὶ εὐλογεῖ ἀπὸ τριῶν περίπου δεκάδων ἐτῶν τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεολαίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὀλίγαι οἰκίαι θὰ ὑπάρχωσιν ἐν αἷς νὰ μὴ ἀνάκηται ἐν ὑψηλῷ τιμητικῷ τόπῳ ἡ συμπαθὴς εἰκών του.

Ὁ Ἰωακεὶμ Γ' φαίνεται ὅτι ἐπιζητεῖ τὸν κλύδωνα καὶ τὴν ταραχὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα μὴ δοθῇ εὐκαιρία καὶ ἐκθρονισθῇ, τοῦθ' ὅπερ πρὸ πολλοῦ θὰ συνέβαινεν, ἄνευ τῆς μακρᾶς ὀξύτητος καὶ ἐκκρεμότητος τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν οὐ μόνον ἀπὸ τῶν Βουλγάρων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ τοῦ ἐκ Πυργατζήκιοϊ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ἵνα ἐκφράσωμεν κοινῇ καὶ δημοσίᾳ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς εὐγενῶς σπεύσαντας νὰ συγχαρῶσιν ἡμῖν τηλεγραφικῶς ἢ ταχυδρομικῶς ἐπὶ τοῖς γάμοις ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ 24 Σεπτεμβρ. 1907.

ΚΑΛ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

×

Κύριε Συντάκτα,

Τὴν ἀνέκφραστον εὐγνωμοσύνην μου καὶ δημοσίᾳ ἐκδηλῶ πρὸς τὸν ἀξιότ. ἰατρὸν κ. Ἀγιλ. Κακουλλῆν θεραπεύσαντά με ἀπὸ νόσου ὀξυτάτης.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1907.

Εὐγνώμων
Χρῆστος Κωνσταντίνου.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ Ἰωάννου οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
καὶ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Μ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ

οὓς παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ 29 Σεπτεμ. 1907.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων.
χ'' Ἐλ. Μ. Χριστοφίδου
Παναγιωτοῦ Γεωργίου
Μ. Χριστοφίδης
Γεώργιος Κυριάκου.

×

Ἀξιότιμε Κύριε,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 30 Σεπτεμβρίου 1907 καὶ ὥραν 2 μ.μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῷ Ἱ Ναῷ Ἀποστόλου Λουκᾶ οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Μ. ΚΑΖΑΜΙΑ
καὶ
ΚΑΤΙΝΑΣ Χ'' ΓΙΑΓΚΟΥ

οὓς παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ 27 Ὀκτωβρίου 1907.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων
χ'' Μιχαὴλ Καζαμίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον
"Ο ΔΟΓΙΟΣ ΕΡΜΗΣ,,
ΧΡ. Δ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ
ἔρθασαν τὰ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ἐκδοθέντα πολυζήτητα καὶ τελειότατα εἰς τετράτομα τεύχη λεξικὰ τῆς
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
τὰ συνταχθέντα ὑπὸ τῶν ἀρίστων λεξικογράφων **Henry G. Liddell** καὶ **Robbert Scott** καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ ἐγκρίτου Γερμανοῦ φιλολόγου Φραγκίσκου Πασσοβίου.
Τιμὴ συγκαταβατική.
Ἀποταθήτωσαν οἱ βουλόμενοι
Χ. Πετρίδης.

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΠΟΛΥΔ. ΠΑΡΤΕΛΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὸ νεοσύστατον τοῦτο κατάστημα ἐπλούτισεν ὁ χρηστὸς καὶ δραστήριος νέος κ. *Πολύδ. Παρτελίδης* διὰ πλουσίας καὶ ἐκλεκτῆς συλλογῆς πάντων τῶν εἰδῶν πολυτελείας τοῦ νεωτάτου συρμοῦ διὰ τὴν ἀρχομένην χειμερινὴν περίοδον.